

PRZEGLĄD SPORTOWY

CENA 30 GR

Nr. 11 (304)

SOBOTA, DNIA 19 MARCA 1927

ROK VII.

SEZON PIŁKARSKI ROZPOCZĘTY

PIERWSZE MECZE MISTRZÓW W WARSZAWIE, KRAKOWIE, POZNANIU I ŁODZI

WARSZAWA

Mdy mecz Polonii z Koroną 2:2 (1:0) Tradycja posiada swe prawa i przywileje. Jednym z takich, uświęconych prawem zwyczajowym zjawisk w sporcie jest pierwszy w sezonie występ czołowej drużyny okręgu.

Dopóki publiczność nie zobaczy na boisku pasiastych koszulek Cracovii, czerwonych Pogoni, zielonych Warty, a czarnych — Polonii, żaden szanujący się „znawca” nie powie, że sezon piłkarski jest rozpoczęty na serio.

Doroczna uroczystość chrztu sezonu obchodziła Warszawa w ubiegłą niedzielę dn. 13 b. m. I choć na dworze panował chłód listopadowy, boisko w Agrykoli otoczyło kilkuset nalogowych widzów, których nawet kilkumiesięczna przerwa nie odstraszyła od słodkich, często szarpających nerwy wzruszeń, przeżywanych podczas meczy piłki o krakie.

Sama gra wypadła — pożałujcie Boże. Polonia bez Grabowskiego, Alaszewskiego, Krygiera i Miączyńskiego była nikłym cieniem drużyny, która parę miesięcy temu potrafiła groźnie przeciwstawić się mistrzowskiej Pogoni.

Korona, widząc, iż starannie trenowana w sezonie zimowym, górowała nad przeciwnikiem w biegach i wytrzymałości. Mimo to nie potrafiła ona wykręcić z siebie gry, którą można by na zwać — pierwszoklasową. Reszty dopełniło boisko, wysypane na środku piachem po kostki, piłka, jak zwykle w Warszawie — niemożliwa do grania, no i... pierwszy mecz w sezonie.

Drużyny wystąpiły w składach: Polonia: Olewski: Nowikow — Bulałow II; Maderski — Loth I — Jagłow-ski; Zimowski — Tupalski — Hambur-ger — Emchewicz — Olasek.

Korona: Meżnicki; Kotlarski — Zol-ler; Wólbig — Koch — Focht; Hoen — Nowacki — Malanowski — Materski — Sochacki.

Całość gry była chaosem, z którego obie drużyny zdołały z trudem wykre-ować parę momentów o pewnej wartości sportowej.

W drużynie mistrza naprawdę grało dwu ludzi: mający za sobą świetny tren-ning zimowy Tupalski i Loth I. Jako tako „szło” również Nowikowowi, Zi-mowskiemu i Emchewiczowi w grze głowa.

Reszta była słaba. Pomocnicy boczni nie mogli się zdobyć na jedno celne po-danie; Bulałow popełniających zresztą zawsze błędów taktycznych nie potrafił nadrobić szybkością i brawurą; Ham-burger na nieodpowiedniemu dla siebie miejscu — środku napadu jedynie u-miejscamiał statystów.

Najgorszym graczem nie tylko w Po-lonii, ale w ogóle na boisku był Olasek, powolny, tchórzliwy i grający absolut-nie bez głowy.

W Koronie na plan pierwszy wysił

się Zoller, którego forma fizyczna jest jak na początek sezonu doprawdy za-dziwiająca. Toruńczyk Meżnicki w bramce był co najmniej poprawny, a wimianin Kotlarski w roli obrońcy o-kazał się nabytkiem również wcale po-zytecznym. Dobry technicznie był Koch na środku pomocy, dużo lepszy od swych kolegów bocznych.

Napad Korony szybki w grze w polu zamalo umie technicznie, aby być groź-nym dla naprawdę dobrej obrony. Naj-

lepszym materiałem jest Sochacki. Ma-lanowski z W. K. S.-u gra bardzo pry-mitywnie i prowincjonalnie; nadawałby się więcej na łącznika. Z czterech bra-mek dnia, jedynie pierwsza — Zimow-skiego posiadała pewną wartość spor-

tową. Oba punkty strzelone dla Koro-ny przez Nowackiego jak i drugi gol Polonii dobity przez Olaska, były nie tyle zasługą napadów obu drużyn — ile winą ich linii obronnych. Korona nie wykorzystała rzutu karnego (Focht).

Gry prowadził zupełnie poprawnie p. Staszyski.

Warszawianka — Orkan 2:1 (1:1). Boisko K. O. S. S. Dn. 13.3. Wiosenny debiut vice-mistrza stolicy pod batutą nowego trenera Littlea wypadł dla wi-dzów nieefektywnie. Warszawiance jednak system Littlea, wyrażający się w zasadzie: „dobrze się ustawić, grać z myślą, panować nad piłką” wydzie z pewnością tylko na dobre.

Swoj wigor i temperament biało-czar-ni powinni rezerwować na mecze na-prawie poważne, tam zaś gdzie jest możność wykorzystania swych wad i wypełniania luk, należy ją wykorzy-stywać do ostatka.

Na meczu omawianym w barwach Warszawianki debiutował odkryty pod-czas jesiennego turnieju szóstkowego, Hasselbusch z Wołomina. Gracz ten po-siada wiele niewątpliwych zalet, jak odwaga, temperament i swoista techni-ka: brak mu przedewszystkiem... stu meczy, granych w dobrej drużynie z poważnymi przeciwnikami.

Same zawody monotonne, toczyły się z małą przewagą zwycięzców, dla których punkty zdobyli Szenajch i Ha-selbusch z karnego. Bramkę dla Orka-nu strzelił Nieć. Sędzia p. Zaitman.

Skra — Varsovia 3:3 (3:1). Boisko Skry. Dn. 13.3. Drużyna Skry posiada już tyle wiadomości technicznych i ru-tyny meczowej, że jest groźna dla każ-dego przeciwnika A-klasowego. Spraw-dziła to na swej skórze Varsovia, któ-ra z trudem zdołała wywalczyć z ro-botnikami wynik remisowy.

Do przerwy przeważała Skra, dla której bramki zdobyli Sącz (2) i Sie-miradzki.

Po pauzie Varsovia wyrównała ze strzałem Szopskiego i Skolimowskiego. Sędzia p. Miszewski.

Legia II — Polonia II 4:0. 13.3. Zde-cydowana przewaga zwycięzców, lep-szych pod każdym względem od re-zerw Polonii słabej specjalnie w na-padzie.

Skra II — Kordjan 2:1. Orkan — Varsovia 5:2. Mecz ten ro-zegrany w czwartek przyniósł niespo-dziewaną porażkę harcerzom, którzy ustępowali, zwłaszcza technicznie, Or-kanowi.

KATOWICE

Królewska Huta — Katowice. Mecz międzymiastowy o puchar plebiscytowy zakończył się zwycięstwem Król Huty 3:2 (2:1). Bramki zdobyli: dla Królew-skiej Huty — Cug (2) i Kaluża, a dla Katowic — obie Kozok.

06 Mysławice — Weichsel (Hinden-burg) 4:2 (2:0).

Slavia (Ruda) — Pogoń (N. Bytom) 6:1 (4:1).

Diana (Katowice) — Roździeń (Szo-pienice) 5:2 (0:1).

WALNE ZEBRANIE POLSKIEJ LIGI PIŁKI NOŻNEJ

odbyło się przy współudziale delegatów 14-stu klubów — założycieli. Wśród zebranych widzimy inicjatorów i głównych działaczy Ligi pp.: Piotrow-skiego, mjr. Jachecia, pułk. Więckowskiego, inż. Kuchara, pułk. Wasseraba i Broniarza (sędzia).

KRAKÓW

Sensacja dnia była wysoka porażka Wisły z B-klasowym Zwierzynieckim K. S. Ten ostatni wygrał zawody z przeciwnikiem osłabionym 4 rezerwo-wymi graczami w stosunku 7:1 (5:0). Główną winę ponosi rezerwowi bramkarz Wisły. Wisła II — Garbarnia 2:2.

Cracovia — Tarnovia 4:0. Sędzia p. Jedliński. Widzów około 1500. Drużyny grały w następujących składach:

Cracovia: Wiśniewski; Bill, Zasta-wniak I; Kahan, Strycharz, Zastawniak; Kubiński, Nawrot, Kaluża, Wójcik, Rzep-ka (kontuzjowany Sperling ustąpił w 8 minut po rozpoczęciu gry).

Tarnovia: Jachimiek II; Ziemian, Pa-sierbiewicz; Boryczko, Maćko, Patyka; Mikulski, Jachimiek I, Smoczek, Gry-glawski, Siedź.

Mimo początku sezonu okazali Tar-novianie w stosunku do roku ubiegłego znaczny postęp. Pewna w wykopie i silna fizycznie obrona, oraz szybka i do-brze strzelająca trójka środkowa na-padu, to główne zalety tej drużyny.

W Cracovii pauzę zimową znać było wybitnie. Z wyjątkiem obrony i dwóch

ludzi w ataku (Kaluża, Nawrot), reszta grała poniżej normalnego poziomu. Wysoką wygraną zawdzięcza Cracovia nie tyle swej przewadze, ile rutynie w sytuacjach podbramkowych.

Do pauzy częściej i groźniej atakuje Tarnovia jednak bez skutku. Dopiero pierwsza minuta po pauzie przynosi Cra-covii pierwszy punkt uzyskany przez Kalużę. Strzał Nawrota w 9 min. trafia w słupki, przyczem piłka wpada pod nogi Wójcikowi, a ten uzyskuje drugą bramkę. Trzecia bramka pada w 38 m. przez Wójcikę, zaś czwartą uzyskuje Kaluża w ostatniej minucie.

Podczas gry Sperling uległ przykre-mu wypadkowi pęknięcia strzałki w stopie co spowoduje konieczność dłuższej kuracji.

Wawel — Krakowianka 4:0.

Jutrzenka — Krowodź 3:1 (3:1).

Wisła I-b — Garbarnia 2:2.

Błękitni — Podgórze 1:1.

POZNAŃ

„Legia — „Unia” 2:0 (0:0). Unia nie szczęśliwie rozpoczęła pierwszą serię gier o mistrzostwo, przegrywając już dwukrotnie z nienajlepszymi drużynami klasy A. Legia odniosła zasłużone zwy-cięstwo, przyczem nie wykorzystała rzutu karnego. Sędziował p. Pankow-ski.

„Sparta” Poznań — „Stella” Gniezno 2:2 (2:1). Mistrzostwa klasy B. Walka dwu najpoważniejszych kandydatów do mistrzostwa klasy B, skończyła się nie rozegraną. Sędziował p. Szyce.

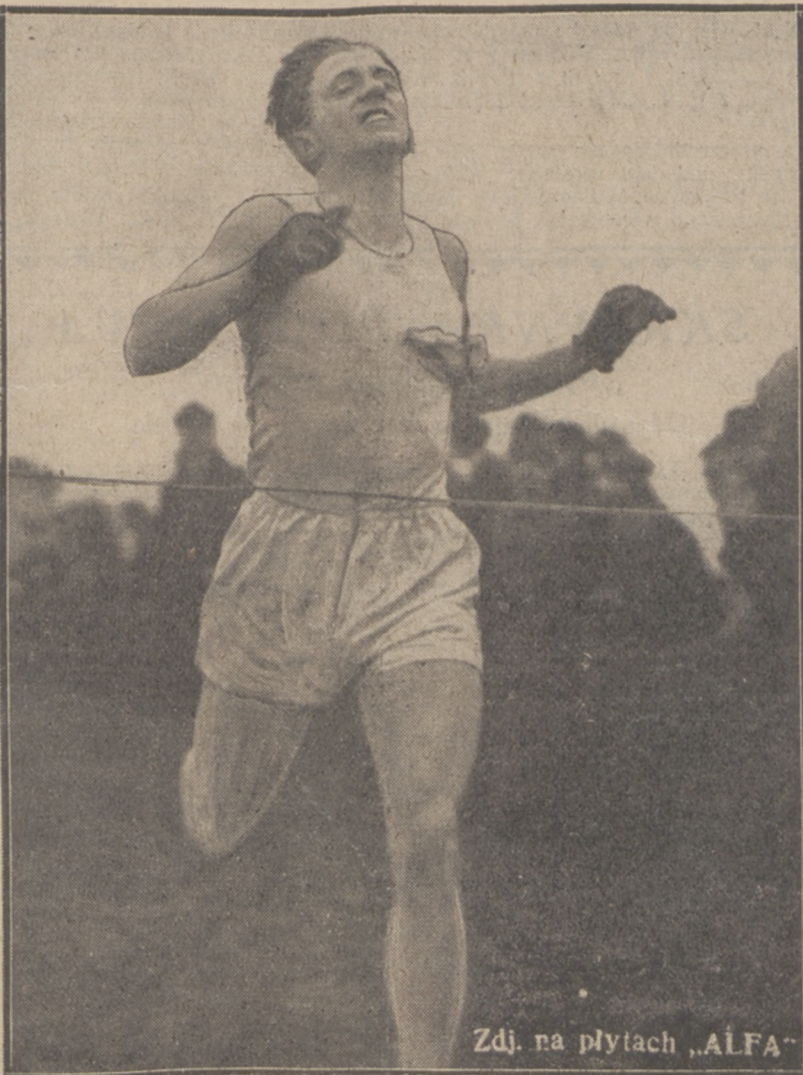
Warta — T. K. S. Toruń 6:1 (3:0). Zawody ligowe. Zawody towarzyskie dwu mistrzów okręgowych, a obecnie ligowców, skończyły się wysoką po-rażką T. K. S.-u, którego drużyna wy-kazała zupełny brak treningu i ustępo-wała Warcie pod każdym względem. Gra była bardzo słaba, ponieważ War-ta natrafiwszy na słabego przeciwnika robiła z nim co chciała i mogła przy-wiekszyć staranności uzyskać — nawet dwucyfrowy wynik.

Z drużyny T. K. S.-u na wyróżnienie zasłużył jedynie Stogowski. Reszta mierna.

Warta natomiast pokazała grę pie-kną, dobrą kombinacyjnie zwłaszcza w linii ataku, gdzie najlepszą formę wy-kazał Przybysz, będący podpora linii ataku. Słabszy natomiast był Staliński, jednak na usprawiedliwienie jego nale-ży dodać, że była to pierwsza jego gra w sezonie. Bramki dla Warty zdobyli: Staliński — jedną, Przybysz — dwie i Szubert — trzy. Gumowski nie wyko-rzystał rzutu karnego. Z drużyny War-ty poza Przybyszem na wyróżnienie zasłużył Przykucki w pomocy i Flieger w obronie. Sędziował p. Waxman. Pu-bliczności zjawilo się około 1000 osób.

Pozn. Okręg. Zw. Piłki Nożnej dzie-ki staraniem prezesa p. Zymalskiego u-zył własny lokal dla sekretariatu przy ul. Skarbowej 21 I p., dokąd nale-ży kierować wszelką korespondencję. Lokal klubowy otwarty jest codziennie od godz. 1 — 6-ej wieczorem.

Mistrzostwa klasy C. P. O. Z. P. N. rozpoczynają się 3-go kwietnia. Druga część rozgrywek rozpoczyna się 1-go maja. W rozgrywkach bierze udział 36 drużyn.

Zdj. na płytach „ALFA”

MALANOWSKI

znany biegacz A. Z. Sau, pierwszy przerwał taśmę w biegu między-uczelnianym

KPT. KUŹMIŃSKI.

energiczny i pełen inicjatywy kierow-nik ośrodka wychowania fizycznego w Łodzi

SZPERLING.

reprezentacyjny piłkarz Polski, złamał nogę na meczu z Tarnovią w Krako-wie

BRUGNON.

Jeden z czołowych tenisistów Francji znajduje się obecnie w świetnej formie.

PIŁKARKI JAPONSKIE

czeszą się na Dalekim Wschodzie opinia niezwykłych. Mistrzostwo w piłce siatkowej należy do drużyny studentek fokijskich „Takehaya”

DRUŻYNA HANDLOWCÓW.

w której nie było ani jednego renomowanego długodystansowca, zwyciężyła dzięki swemu wyrównanemu poziomowi w międzyuczelnianym biegu na przeł.

TYDZIEŃ PIĘŚCIARSKI W POLSCE

MIĘDZYNARODOWE MECZE W POZNANIU

MISTRZOSTWA GÓRNEGO ŚLĄSKA

W dniach 11 i 12 b. m. odbyły się w Poznaniu w sali Apollo, zawody bokserskie.

W oba dni w programie figurowały po trzy walki międzynarodowe. Zainteresowanie było duże i spora sala Apollo zgromadziła bardzo licznych widzów.

Trójka berlińska Kaddatz (Teutonia), Papst (Heros), Klaus (Teutonia) górowała technicznie i taktycznie nad elitą Warty. Technicznie opanowali bokserzy niemiecką walkę w zwarcu (in fighting) — i pod tym względem są o klasę lepsi od naszych pięściarzy.

Wszyscy trzej przechodzą chętnie z walki na dystans do walki zwartej. Tu zaczyna się bezradność naszych, którzy nie umieją zadawać wówczas ciosów i albo zbierają serię wpływających ujemnie na punkty, albo uciekają się do niedowolnego trzymania przeciwnika. Ten minus techniczny muszą usunąć nasi bokserzy i dużo popracować w tym kierunku.

Nie ustępowali nasi Niemcom wcale w pracy nogi i w unikach, które często stosowali umiejętniej, niż goście. Taktycznie popełniali oni ten błąd, że za wiele stosowali chybające celu, za obszerne ciosy (Arski, Baczkowski) i za często uderzali w zasłony. Te różnice na korzyść Niemców były widoczne we wszystkich walkach.

Ogólnie biorąc, musimy wyciągnąć wniosek, że niemieccy bokserzy amatorzy wyprzedzili nas i robią szybsze, niż my, postępy. Bokserzy nasi za mało mają poważnych spotkań i za mało dobrych wzorów.

Jeżeli weźmiemy pod uwagę, że goście walczyli na obcym gruncie, za przeciwników mieli czołowych bokserów polskich, a sami należą tylko do dobrej klasy niemieckiej, dalej, że górowali nad naszymi i na 6 walk wygrali właściwie 5, — to bilans ostatnich zawodów nie jest dla nas pomyślny.

Wyjątkiem wśród naszych zawodników był Majchrzycki. Po zacieklej walce zwyciężył on z minimalną przewagą różnicą punktów, ale miał on przeciwnika bardzo dobrego. On jeden nie ustępował Niemcom w walce zwartej.

Młody ten zawodnik posiada szybkość, dobrą technikę i uderzenie, a więc dane naprawdę do dobrego pięściarza. Z drugiej strony ciesząc się z jego sukcesu, wytknąć mu trzeba lekkie zmanierowanie, wyrażające się w zachowaniu się niezawsze odpowiednim.

Z błędów technicznych zarzucić mu trzeba zaniedbywanie ciosów w okolicy pasa.

Funkcje sędziów pełnili pp.: Brenz, Ermanowicz, kpt. Baran i Cynka.

Wyniki walk były następujące:

Dzień pierwszy

Kaddatz (Berlin) — Lobkiewicz (Warta) waga lekka. Lobkiewicz, mało doświadczony, rozpoczął z furją atakować lepszego od siebie przeciwnika, który wyraźnie się rezerwował w pierwszej części walki. W drugiej rundzie, Kaddatz przeszedł do ataku uzyskał pełną przewagę, a w trzeciej starciu od knock-outu uratował Lobkiewicz tylko... słaby cios Niemca. Kaddatz wygrał zasłużenie na punkty.

Arski (mistrz Polski) — Papst (Berlin) waga półśrednia. Walki oczekiwano z dużym zaciekawieniem, bo Arski ma już wyrobione dobre imię. Tymczasem albo brak mu treningu, albo był niedysponowany, bo przeciwnik górował znacznie nad nim i to nie tylko w zwarcu, ale również i na dystans, w którym dotychczas Arski celował. W drugim starciu dopuścił się Papst ostrego foulu, uderzając Arskiego poniżej pasa dość niebezpiecznie. Sędzia ogłosił walkę za nierozstrzygniętą, jednak zwycięstwo na punkty należało się bezwzględnie gościowi.

Baczowski (Warta) — Klaus (Berlin) waga średnia. Baczowski należy do twardych bokserów. Szkoda tylko, że atakuje słabiej i za wolno, przy czym kombinuje słabo. Klaus, który miał przewagę wyraźną w 1-szej i 2-jej rundzie, w trzecim starciu czuł się zbyt pewnie, co wykorzystał Baczowski i zadał mu ostry cios w okolicę ucha, który powalił go na ring.

Niestety, Baczowski nie potrafił ciosu tego wykorzystać i doprowadzić do wielce prawdopodobnego nokautu.

Klaus przyznał się po walce, że cios był nadzwyczaj skuteczny i przeciwnik mógł go wykończyć.

Oprócz walk międzynarodowych odbyły się 3 walki nadprogramowe. Wyniki są: Szulc II (Unia) pokonał na punkty Nowaka (Warta), Matuszewski (Warta) waga musza, wygrał na punkty z Żurawskim (Unia), Jankowski (Warta) waga średnia, pokonał knock out w 2-lm starciu Szulca (Unia).

W Pabjanicach odbyły się bokserskie mistrzostwa klubowe „Kruszender”. W wadze muszy mistrzostwo zdobył Welrowicz, zwyciężając na punkty Kraszewskiego, startującego po raz pierwszy w ringu. W wadze piórkowej Kłodas na punkty zwyciężył Mysłę, zaś Marczak — Plewińskiego (seisacja). W finale zwyciężył Marczak na punkty Kłodasa, zdobywając tytuł mistrza w wadze piórkowej. W wadze lekkiej mistrzostwo klubu zdobył Pietraszek, zwyciężając Vogta. O drugie miejsce walczył Vogt z Szymańskim, zwyciężając go na punkty.

Dzień drugi

Drugi dzień zgromadził jeszcze licniejszą publiczność na sali walk.

W pierwszej parze walczył miejscowy zawodnik Grotowski (Unia) używając nierozstrzyganą z Timmem (Warta). Po tej, zresztą mało interesującej walce, następuje pierwsze spotkanie międzynarodowe.

Majchrzycki (Warta) — Kaddatz (Berlin). Majchrzycki nie zawiodł pokładanych w nim nadziei. W pierwszym starciu Majchrzycki prowadził dość znaczną przewagę, atakując częściej i górując (jedyny z naszych zawodników) w zwarcu. Obaj zawodnicy pracują ładnie technicznie. W drugim starciu Niemiec ma początkowo przewagę, ale pod koniec wyrównuje Majchrzycki. W trzecim starciu lekka przewaga Majchrzyckiego zapewniła mu zwycięstwo na punkty.

Fojad (Unia) — Stepiak (Warta), waga najlżejsza. Stepiak zwyciężył na punkty.

Papst (Berlin) — Arski (Warta) waga półśrednia. Walka rewanżowa nie wiele różniła się od pierwszej. Papst górując technicznie i siłą fizyczną, atakuje zwycięście, prac za wszelką cenę do nokautu. Arski walczy jednak lepiej, niż w pierwszym dniu, zwłaszcza na dystans udaje mu się kilka ciosów. W trzeciej rundzie wyraźna przewaga Niemca, który też zasłużył na punkty.

Klaus (Berlin) — Czarnecki (Warta), waga średnia. Ostatnia, bardzo interesująca walka wieczoru. Czarnecki rozpoczął atak, jednak chytry Niemiec umiał uniknąć pełnych ciosów groźnie atakującego Czarneckiego. W drugim starciu Klaus ma już przewagę, choć jeszcze nieznaczną. Dopiero trzecie starcie przynosi zupełną zmianę sytuacji. Czarnecki wypompowany zbyt forsownym tempem poprzednich starć, ulega rutynie przeciwnika. Ostatecznie zwyciężyła Klaus pewnie na punkty. Walka prowadzona była ostro i w żywym tempie.

Dzień pierwszy

Waga papierowa. Zawody finałowe. Synoczek (B. K. S., Katowice) na punkty zwyciężył po trzech rundach Karkosa („09”, Mysłowice), zdobywając tym samym mistrzostwo Śląska na r. 1927.

Waga musza. Moczko (Sokół II, Katowice), mistrz z r. 1926, zwyciężył przez poddanie się w pierwszej rundzie Gajde (K. S., „Rozwój”, Katowice).

W tej samej wadze walczy Tetzel („Orzeł”, Welnowiec) z Łagockim (Sokół II); walka podobna do bóiki, nie dała rozstrzygnięcia w trzech rundach, ani w czwartej dodatkowej; dopiero po dwu rundach dodatkowych przyniosła Tetzelowi słabe zwycięstwo na punkty.

Waga kogucia. Pawlica (B. K. S.) walczy z Wybrańcem („09”, Mysłowice). Szale zwycięstwa przechyliła na swą korzyść Pawlica, zadając pod koniec kilka celowych ciosów. Zwycięstwo na punkty.

W tej samej wadze Pyka („Boksing Club”, Królewska Huta) bije w drugiej rundzie przez k-o. w lewą szczękę Ga-

siora z B. K. S. — Pyka doskonale atakuje, stosuje zwody, ciosy wymierza proste, silne i celne.

Waga piórkowa. Mistrz Polski wagi koguciej z r. 1926 — Górny z B. C. przeszedł do klasy cięższej. Walcząc z Ulligiem z „B. K. S.” Górny wykazał te same walory, które dały mu mistrzostwo. Walcząc pięknie technicznie, Górny przewyższa przeciwnika celnością i celowością ciosów i zupełnie oszałamia przeciwnika, bijąc go w pierwszej rundzie przez k-o. Schodzi z ringu zupełnie niezmęczony.

To też wypocząwszy przez dwie inne walki, stał się ponownie na ringu przeciwko Synoczkowi z B. K. S. dobrowolnie się zgłaszając do ponownego w tym dniu spotkania. Szczupły, żyłasty, zwłny gwałtownością swoich ciosów, Górny oszałamia i tego przeciwnika. Jego sierpowe są groźne i nie do odparowania.

Spotkanie skończyło się pewnym zwycięstwem Górno na punkty.

Waga lekka. Wende („09”, Mysłowice) mistrz Polski z r. 1925 w pierwszej

rundzie rozciąga przez k-o. Kruga z B. K. S., który nieprzytomny zwiłnął przez sznur ringu tak, że go sekundanci musieli wynieść do szatni.

Waga półśrednia. Zgłoszony przez klub „06”, Mysłowice Kulessa jest właściwie zawodnikiem w wadze lekkiej, mimo to jednak nie odmówił spotkania Sławikowi z B. K. S. Walka z miejsca ostro prowadzona doprowadza do wyrzucenia zawodników na pół poza ring tak, że sędzia obu udziela po jednym napomnieniu. Kulessa uderza celnie i silnie. Sławik poddaje się w drugiej rundzie, przyczem podaje za przyczynę wybitcie kciuka.

Waga średnia. Czerwien („09”, Mysłowice) słabo na punkty zwyciężyła Kucimę z „Rozwoju” katowickiego. W pierwszej rundzie Kucima silnie uderza, tak gwałtownie atakuje Czerwien, że ostatni wyleciał z ringu na widownię. Po utrzymaniu napomnienia pięściarza prowadzi walkę spokojnie, przygotowując z namysłem celowe uderzenia. W trzeciej rundzie wyczerpany Kucima osłabł i uległ wytrzymałości Czerwieni na punkty.

Wobec szybkich rozstrzygnięć w paru spotkaniach, komitet org. dodał nad program spotkanie w wadze piórkowej między Krautwurstem („09” Mysł.) a Moczka II z Sokola II. Zwycięzca na punkty Krautwurst, przeprowadzając skuteczne ataki na wiatrę przeciwnika, Moczko technicznie słabszy w uderzeniach, wykazał jednak wiele siły. Krautwurst zapowiada się dobrze. Dwu krotnie wyszedł już z mistrzem Górny na remis.

Dzień drugi

Spotkania propagandowe. W szczególności walczyli: Synoczek B. K. S. z Pawlicą B. K. S.; zwyciężył na punkty Synoczek.

Walki mistrzowskie. Waga musza. Finał. Moczko, Sokół II Katowice, rozciąga w pierwszej rundzie przez k. o. Pioskowica z „09” Mysł., jakkolwiek porażony wykazywał niezłą technikę.

Waga kogucia. Finał: Pyka II z B. C. Król. Huta zwyciężył po trzech rundach na punkty Pawlicę z B. K. S. Katowice. Pyka obrabiał dół przeciwnika silnymi i pewnymi ciosami. Zasłona Pyki góra, doskonale chroniona, zwracała uwagę; uniki wzorowe. Pawlica dużo słabszy.

Waga średnia. Jokiel „B. C.” na punkty osiąga zwycięstwo nad Czerwieniem „09” Mysł. Duże walory techniczne Jokielu zwłaszcza w unikach i zwodach; ciosy pewne i celowe. Brak mu jednak wytrzymałości, którą góruje nad nim Czerwien.

Waga lekka. Finał. Mistrz Polski 1925 Wende „09” Mysł. przez pobicie Kowolika B. K. S. zdobywa mistrzostwo okręgowe. Wende walczy z dalekich doskoków, bijąc celnie i pewnie, jednak nie za często i z namysłem. Jego silne ciosy pochodzące z ramienia wykorzystują siłę całego korpusu, co u innych zawodników trudno było dostrzec.

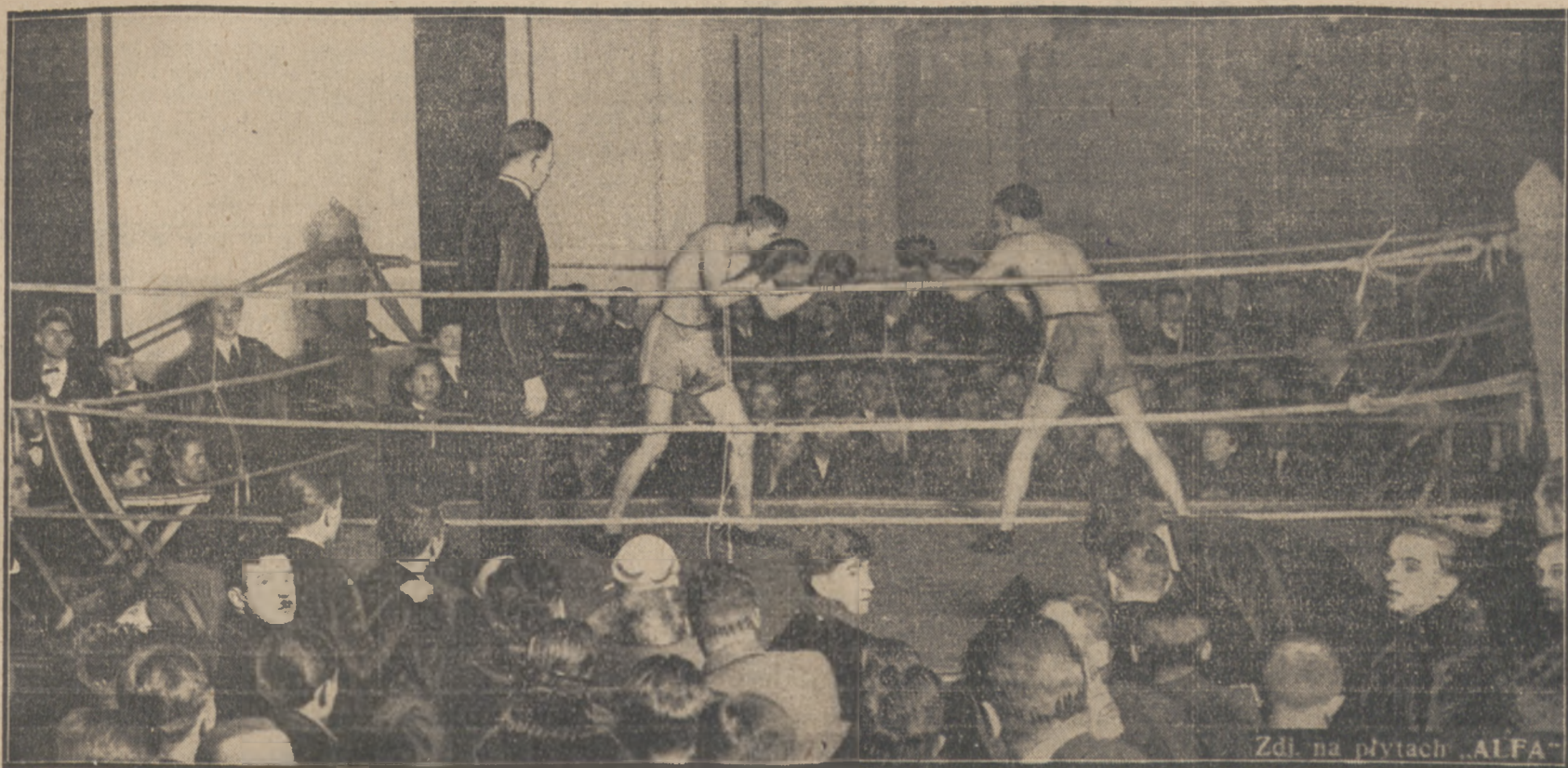
Kowolik wykazał znaczną wytrzymałość w przeciwieństwie do Wende, który w trzeciej rundzie osłabł tak, że raz Kowolik zwał go nawet silnym ciosiem na rękę. Wende zwyciężył małą przewagą na punkty.

Waga półśrednia. Finał. Jedno z najbardziej interesujących spotkań rozstrzygniętych w tym dniu. „09” Mysłowice walczy z Kulessą „06”. W drugiej rundzie przez celne uderzenia w żołądek Kulessa parę razy rozciągnął Hermeta na ringu. Sędzia wyliczył Hermeta, jednak uderzenie gongu przy „osiem” ratuje Hermeta od porażki.

Trzecia runda zaczyna się ciekawymi uderzeniami: z ciosu Kulessy i z riposty Hermeta, obaj zawodnicy rozciągają się równocześnie na ringu. Przy „sześciu” obaj zawodnicy zrywają się do dalszej walki. Hermet nie daje przyjąć Kulessie do siebie, trzy razy jeszcze zwała go na ring, wreszcie wykańcza go dołnym uderzeniem k. o. i zostaje mistrzem okręgowym na rok 1927.

Waga kogucia. Finał. Mistrz Górny z B. C. walczy z Krautwurstem „09” Mysł. W drugiej rundzie Krautwurst dwa razy zwołany został na ring. Jako obrońcę przyjmuje stałe zastąpienie się głową. Przy nieczym uchyłaniu się przed ciosem, otrzymawszy uderzenie w tył głowy, Krautwurst pada nieprzytomny. Sędzia orzeka dyskwalifikację (niezawinioną), Górno i mistrzostwo przynależy Krautwurstowi.

Mistrzami na rok 1927 zostali na Wójew. Śląskie: Woczko w wadze ciężkiej, Kupka B. K. S. wagi półciężkiej, Synoczek B. K. S. wagi piórkowej, Moczko Wiktor Sokół II wagi musza, Pyka II B. C. wagi koguciej, Wende „09” Mysł. wagi lekkiej, Hermet „09” Mysł. wagi półśredniej, Krautwurst „09” Mysł. wagi koguciej. Finał wg. średniej rozegrany zostanie 15. III. b. r.

PIERWSZY KROK BOKSERÓW WARSZAWSKICH

Szczęśliwy pomysł zawodów pięściarskich dla nowicjuszy przy realizacji wydał pomyślnie wprost niezwykle: wielka sala Podchorążówki była nabita publicznością, a przez ring przewinęło się kilkudziesięciu świetnie zapowiadających się sportowców. Na zdjęciu widzimy walkę zawodników A. Z. S-u Gierosa i Czaplickiego, zakończoną zwycięstwem ostatniego

Propagandowe zawody w Warszawie

Pierwszy krok bokserski „Stadjonu”

Ostatnia sobota i niedziela była dla sportu bokserskiego wielkim świętem. Już jadąc do szkoły Podchorążych zauważyłem, że dzieje się „coś niezwykłego”; publiczność płynęła jak na interesujący mecz piłkarski za dobrych czasów.

Przypominały mi się „wielkie mecze

bokserskie” z przed trzech lat — kiedy na sali z trudnością udawało się organizatorom zgromadzić czterdziestu bezpłatnych widzów i trzech płatnych. Przeważała młodzież, zarówno wśród widzów, jak i walczących.

Początkujący pięściarze „kropili się” z niezwykłym uporem i ambicją, świadczą o tym liczne „duchowe” lekcje i o niezłym przygotowaniu i erudycji fizycznej.

Było sporo krwi, parę skrzywnych nosów, nadwyrężonych szczęk i zębów.

Zarówno na ringu jak i na widowni czuć było szalony entuzjazm.

Widownia reagowała niezwykle silnie, biorąc „żywy udział” w walkach. Serce się radowało na widok tak niepospolitej „ikry” sportowej.

Z inicjatyw tygodnika sportowego „Stadion”, przy pomocy i staraniach ośrodka wychowania fizycznego — Warszawa, oraz Y. M. C. A. odbyły się w salach ośrodka zawody bokserskie dla początkujących, oraz dla tych, którzy dotychczas nie zdobyli żadnych na gród.

Piękna ta impreza o wielkim znaczeniu propagandowym przesunęła przed oczami licznie zgromadzonych widzów wielką plejadę młodych talentów pięściarskich w imponującej liczbie 72 zawodników. Liczba ta dowodzi, że sport pięściarski w stolicy w czasie ostatniej zimy rozwinął się niezwykle silnie, że oddawali mu się z zapalem nie tylko ci, którzy już dawniej bez skutku rozpoczęli swe „pierwsze kroki” na ringu, lecz nadto zyskał nowych gorących zwolenników.

Ci ostatni często słabiej technicznie, uzupełniali braki swym zapalem do walki i ambicją. Niejednemu z nich po raz pierwszy uczył radość, jaką daje zwycięstwo.

Ogółem we wszystkich kategoriach rozegrano 60 walk. W ćwierćfinale w wadze półśredniej wybił się na pierwszy plan Kakieta z „Strzelca”. W wadze lekkiej Działowski ze „Strzelca”.

W wadze piórkowej publiczność znalazła swego faworyta w osobie Dabrowskiego z Y. M. C. A. W wadze półciężkiej zwyciężył znany narciarz Schiele Aleksander (Polonia), kładąc swego przeciwnika już w pierwszej rundzie przez k-o. W wadze średniej świetny był Gaździcki, a w półśredniej Czaplicki, obaj z A. Z. S-u.

Walki finałowe daly następujący rezultat:

Waga papierowa: Termanowski, niestow, zwyciężył na punkty Gocława z Gwiazdy. Waga kogucia: Kazimierski (Warszawa) zwyciężył na punkty Byrkowskiego ze Skry. Waga lekka: Działowski (Warszawa) zwyciężył przez k-o. w pierwszej rundzie Nowinę ze Skry, (najbardziej niebezpieczna walka dnia). Waga piórkowa: Czyżewski (Warszawa) zwyciężył na punkty Dabrowskiego z Y. M. C. A. Waga półśrednia: Czaplicki (A. Z. S.) zwyciężył na punkty Geroga z A. Z. S. Waga średnia: Gaździcki (A.Z.S.) zwyciężył na punkty Miasza ze Strzelca. Waga półciężka: Schiele (Polonia) zwyciężył na punkty Orłowskiego ze Strzelca.

Nad program odbyły się walki znanych pięściarzy warszawskich jak Ryś, Ran, Reut, Anker, Staf, Głowacki, Nowotczyński i t. d., oraz trzykrotnie walki pokazowe Junoszy-Dabrowskiego, przyjęte i oklaskiwane przez publiczność entuzjastycznie.

Zawody udały się w całym tego słowa znaczeniu.

Zwycięzcom wręczył nagrody w imieniu d-cy O. K. kpt. Feliks Gross, kierownik ośrodka w. fiz.

Nagrodę d-cy okr. zdobył p. Czaplicki z A. Z. S-u, nagrodę kapitana Gierosa za najpiękniejszą walkę Działowski z Warszawy. Reszta zwycięzców i uczestników otrzymała pamiątkowe żetony.

Sędziowali na ringu p. Strzeszewski Łokciowski i por. Berski.

Publiczności w oba dni po 500 osób.

ARSKI.

mistrz Polski w wadze półśredniej,

walczył dwukrotnie z berlińskim Papstem, przyczem w pierwszym spotkaniu osiągnął wynik nierozstrzygnięty, a w drugim uległ Niemcowi na punkty. Arski ostatnio bardzo spadł w formie i niewiadomo czy zdola w r. b. utrzymać przy sobie tytuł.

Gieras (Wisła), reprezentacyjny

gracz Polski, został kierownikiem sekcji Zwierzyniec K. S.

Rzasa, długoletni prezes K. S. Zwierzyniec i sędzia footballowy, przeniósł się do Lwowa.

Stachowski, były gracz Zwierzyniec kiego K. S. zasił w bieżącym roku

punkty. Arski ostatnio bardzo spadł w formie i niewiadomo czy zdola w r. b. utrzymać przy sobie tytuł.

Aleksander Kahan, b. pomocnik Turystów, grał niedługo ubiegłej po raz pierwszy w barwach Cracovii.

TONNANI I LÖRENTZ

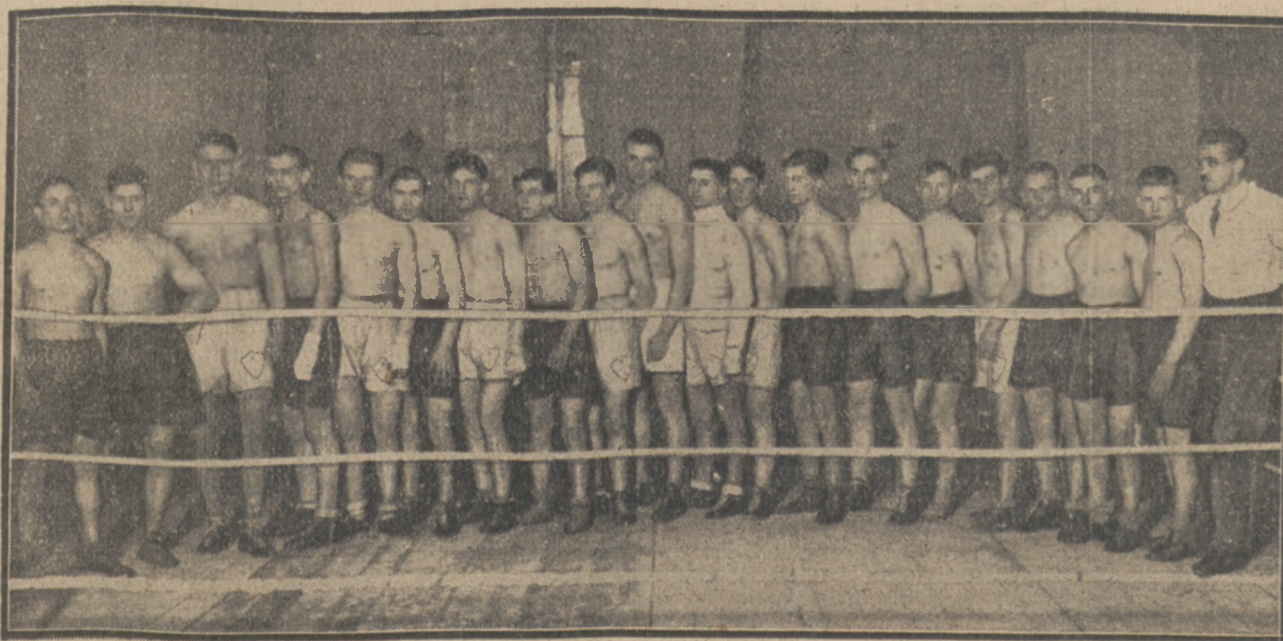
słynna para „sześcioludźców” zwyciężyła ostatnio w

Northmundzie

KOSTRZEWSKI I JAWORSKI (A. Z. S.)

zobyl w mięczelnianym biegu naprzelaj w Warszawie 2 i 4-te miejsce

BOKS NA GÓRNYM ŚLĄSKU

zdoływa sobie popularność piłki nożnej. Na zdjęciu widzimy drużynę K. S. Naprzód Lipiny (Czarni) i K. S. 09 Mysłowice (Biali). Na prawo sędzia, Wilhelm Snoch

Generalna rewja sił i talentów narciarzy północy

Najświeższą imprez narciarską, mistrz. zawody w Holmenkollen (Norwegia) odbyły się mimo b. złych warunków śnieżnych w dn. 3 — 6 marca.

W biegu 50 km. pierwszy był Jesle — 4:46:53, 2) Hegge Ole — 4:47:21, 3) Hall — 4:48:22, 4) Wyrwell — 5:06:14. Zeszłoroczny zwycięzca Tylboren zajął zaledwie dziesiąte miejsce.

W biegu 18 km. w klasie A zwyciężył Haakonsen w 1:14:16, 2) Saetre 1:14:54, 3) Kjelbostu 1:15:25, 4) Ole Hegge 1:15:43, 5) Orotumsbraaten 1:16:59. W klasie B zwyciężył Knutsen w 1:17:17 przed Loerdalem 1:17:52 i Nabbenem 1:17:56.

W skokach, odbywających się podczas deszczu zwyciężył po raz czwarty Tullin Thams (42 mtr.). W klasyfikacji skoków dla mistrzostwa kombinowanego pierwszy był Andersen, nota 14:50, 2) Aaren — 14:35, 3) Bergendahl 14:25. Synny Hang znalazł się na dziesiątym miejscu.

W biegu kombinowanym zwyciężył Ole Kolterud — nota 23:85 przed Haakonsenem 23:55 i Grotumsbraatenem 23:50.

Nagrodę króla zdobył Kolterud, nagrodę pań Thams, najzaszczytniejsze odznaczenie medal Holmenkollen, zdobył Haakonsen.

W Paryżu odbył się turniej hokeju na lodzie o puchar Potina, z udziałem sześciu najlepszych drużyn Europy. Zwyciężył Wiener Eislaufverein, bijąc Paris Canadiens 4:2, Belgie 7:0 i w finale drużynę Francji 4:2.

Drużyna Francji wyeliminowała poprzednio London Lions, bijąc ich 4:1.

Wielka klęska bokserów niemieckich na własnym ringu

W Berlinie odbył się wielki meeting międzynarodowy, który stał się dla sportu niemieckiego dniem żałoby.

Najlepszy niemiecki bokser wagi ciężkiej Diener został pewnie pokonany na punkty przez mistrza Anglii Phila Scotta. Zaznaczyć należy, że Scott nie cieszy się specjalnym poważaniem wśród bokserów Zachodu.

Mistrz Niemiec wagi średniej Dommergen stanął na ringu z Kid Nitrinem, młodym „Commingmenem” francuskim. Zwyciężył pewnie na punkty Francuz.

Jedynie Haymann obronił honor Niemiec, zwyciężając na punkty Holendra Van der Weera.

W walce o mistrzostwo Niemiec wagi lekkiej, posiadacz tytułu Naujoks został zwyciężony przez Ensela.

RITOLA — WIDE

Przed meczem dwu asów długich dystansów

Już przeszło miesiąc przebywa szwedzki długodystansowiec Edwin Wide w Ameryce, a nie doszło jeszcze do spotkania jego z najgroźniejszym rywalem — Finnem Willy Ritolą. Zapowiedziany mecz między tymi dwoma „superasami” w Atlanta odbędzie się dopiero w końcu bieżącego miesiąca (prawdopodobnie 27. b. m.) w New Yorku.

Dotychczasowe swe wystąpienia na gruncie Nowego Świata, traktując Wide tylko jako trening do rozprawy z Ritolą, mając jedynie za cel osiągnięcie w końcu marca szczytu swej formy.

Pierwsze starty Szweda w kralnie dolara przyniosły wprawdzie W demu zdeklarowane triumfy, lecz nie wykazały właściwej klasy mistrza Skandynawii.

Wyniki Widego były dotychczas na-

stępujące: 2500 jardów — 6:28, 3.000 mtr. — 8:43, 1500 mtr. — 4:02.

A co słyszał z Ritolą? — Ten od chwili zdobycia mistrzostwa U. S. A. w biegu na przełaj (październik 1926) nie startował ani razu.

Obecnie jednak niezmordowany Finn wziął się na nowo do treningu, chociaż przychodzi mu to nie bez trudności, ze względu na pracę zawodową. Ritola otrzymał bowiem ostatnio dobre płatną posadę w pobliżu New Yorku. Musi on jednak aż dwie godziny stracić, zanim dojedzie ze swego mieszkania do miejsca pracy. Wobec tego Ritola wstaje o godz. 4 rano i natychmiast bierze się do treningu, który trwa zwykle 1 — 2 godziny. Wieczorem, po pracy, trenuje on jeszcze w hali Madison Square Garden i ma nadzieję, że na koniec b. m. stanie zupełnie gotów do walki.

KI-SAN-FU

ZAGADKA OLIMPJADY r. 1904

Piątek, 27 czerwca. Czwarły dzień zawodów. Rozpoczynają się rozgrywki w skoku o tyczce. Nieco prymitywna ówczesna technika skoku nie pozwalała jeszcze marzyć o sukcesach Hoffa. 3.40 — 3.50, oto granice, które osiągnęli fenomen tamtych czasów. I dziś wciąż mogłoby im tego pozazdrościć.

Bardziej jeszcze, niż teraz, gdy wypieramy powoli Amerykan z piedestału wyższości sportowej, byli Yankeeści zdecydowanymi faworytami w skoku o tyczce. Mistrz U. S. A. — Ralph Nobody z 3.41, mistrz uczelni Corkscrew z 3.39, nie mieli, zdawało się konkurentów. Był tam jeszcze jakś Meksykańczyk, Austrjak, wcielał się nadzieje starej Europy, paru Australijczyków, Kanadyjczyków, mieszkańców wysp Sandwich.

Był też Japończyk — Ki-San-Fu. Japończyk z nieskalaną wzruszalnością twarzą, milczący jak grób, zaklinający w sobie tysiącletnią godność swych przodków samurajów. Zgłoszony prawidłowo przez nowopowstały Japoński Komitet Olimpijski, był tajemniczy dla wszystkich.

Poprzedzka została umieszczona na wysokości 2.90. Potem 3.20.

Milczący Japończyk mrugnął coś pod nosem.

— Za niego, przełożył tłumacz. Szmer publiczności, żądnej skoków, nie był zbyt żywiliwy dla Ki-San-Fu.

W obronie jego stanął dziś. — He is right (W porządku!) ogłosił.

W godzinę potem poprzedzka była już na wysokości 3.30, a w konkurencji pozostało 2 Amerykan, Kanadyjczyk i Ki-San-Fu.

Nie skakał on dotąd, teraz musiał wstać w szranki.

Żaden muskuł na twarzy mu nie drgnął na zaproszenie sędziego. Wiał od niego jakaś pewność zwycięstwa.

Flogmatycznie kazał przynieść swą tyczkę, ogromny kij bambusowy. Tłum z zapartym oddechem rozwiązywał w myśl zagadkę, w jaki sposób drobny człowieczek poradzi sobie z tym wielkim, cięższym od niego drakiem, jakim cudem uniesie się na nim na taką wysokość.

Japończyk zbliżył się spokojnie do poprzedzki i umieścił tyczkę w miejscu odbicia. Zdawało się, że mierzy na niej odległość poprzedzki od ziemi. Lecz ku ogólnemu zdumieniu, nie oddał się potem, by wziąć rozpęd, lecz usadowił się pieczołowicie tyczkę w dół, zaczął się powoli wspinać do góry. Wśród długich sekund oczekiwaniasa osiągnął 3.60 i lekko jak planeta spłynął nad poprzedzką.

Klasyczny przysiad z ramionami wyciągniętymi w bok zakończył skok.

Po widowni przeleciał pomruk. Tego się nikt nie spodziewał. Z zalekawieniem spoglądano na zakłopotane miny sędziów. Co oni powiedzą?

A sędziowie udali się na naradę. Po paru minutach wrócili. Skok jest nieprzepisowy nie zgadza się z regulaminem i nie może być uznany.

Tłumacz przełożył opinie komisji Japończykowi.

— Czegoś więc oni chcą? — Musi pan podbiec do poprzedzki.

Ki-San-Fu bez słowa protestu wziął swą tyczkę, oddał się o kilkanaście metrów, podbiegł, stanął, wdrapał się ponownie po tyczce, zeskokczył.

Tym razem widownia przyjęła jego ewolucję hucznymi oklaskami. Wymaganie sędziów stało się zadość.

Lecz współzawodniczą protestował, groźba wycofania się. A sędziowie szepcząc w przypisach, nie znajdując w nich odpowiedzi na swe wątpliwości. Japończyk spełnił wszystko co do loty.

Wreszcie po burzliwym posiedzeniu dyskwalifikacja jednak Ki-San-Fu.

Posel japoński w Waszyngtonie zażądał wyjaśnień. Nie umiano go zadowolić. Burza wiała w powietrzu.

Lecz świat musiał zwrócić swe oczy w kierunku groźniejszego wroga. Zbliżył się rok 1905 i wojna rosyjsko-japońska. W obliczu Mukdena i Portu Artura zapomniano o Ki-San-Fu.

W parę lat później jeden z wybitnych Japończyków, bawiac w Europie, w interwju, udzielonym jakimś dziennikarzowi, powiedział:

Sporty zawodnicze stawiają przed nami pewne problemy do pokonania.

Sześciodniowcy walczą zacięgie na obu półkulach

Sześciodniowcy walczyli w Dortmundzie przyniosły zasłużone zwycięstwo najsilniejszej w polu parze włosko-niemieckiej Lorenz — Tonani. W ciągu 144 godzin przebyła ona, ex-aquo z czterema następnymi, 3729 km. i osiągnęła 608 pkt. Drugie miejsce zajęli Niemcy Kroll — Mieth 457 pkt. przed Belgami: Rielens — Thollembeec 380 pkt., Francuzami: Aerst — Duvivier 273 pkt. i Amerykanami Golle — Bruskie 93 pkt.

Six-days nowojorskie, jak doniosły lakonicznie depesze z za oceanu, zakończyły się zwycięstwem najlepszych six-daysmenów świata — Mac Namary — Giorgietto. W pobymitym polu znalazły się takie pary, jak Horder — Mac Beath, Waethour — F. Spencer, Horan — Grimm, Dinale — Van Nek. Blizsze szczegóły podamy w następnym numerze.

Sportowcy — robotnicy organizują II Igrzyska Olimpijskie

Druga Robotnicza Olimpiada Sportowa, która odbędzie się między 2 — 9 lipca r. b. w Pradze zapowiada się imponująco.

W ćwiczeniach łącznie brać będzie udział 25.000 ludzi.

Budowa specjalnego stadionu kosztować będzie 1.500.000 koron czeskich, poza robotami ziemnymi, które prowadzi na swój koszt państwo.

Program II-iej Olimpiady robotniczej przewidywa poza ćwiczeniami gimnastycznymi i sportami indywidualnymi, takimi jak: lekkoatletyka, pływanie, koszykówka i mecz piłkarski.

Jedną z głównych atrakcji Olimpiady będą żywe obrazy kolosalnych rozmiarów, w których brać będzie udział 3.000 ludzi.

Przed Olimpiadą robotniczą — 26-go czerwca odbędzie się „dzień ćwiczeń młodzieży szkolnej”.

Do rozgrywek o puchar Davisa zgłosiły się dotychczas w strzale olimpijskiej: Niemcy, Anglia, Włochy, Holandia, Czechosłowacja, Węgry, Grecja, Austria, Belgia, Francja, Jugosławia, Indie angielskie, Portugalia i Polska.

Australia zawiadomiła oficjalnie Amerykę, że w r. b. wycofuje się z udziału w słynnym pucharze.

Międzynarodowe konkursy hipiczne o mistrzostwo Anglii odbędą się między 16-ym a 25-ym czerwca r. b. w Londynie.

Polska drużyna jeździecka weźmie udział w konkursach o je uchwaleń będą niezbędne kredyty.

ZE ŚWIATA PŁYWACKIEGO

2 nowe rekordy światowe w pływaniu nawnak ustanowiono w Ameryce: na 150 y. G. Fishler pobit rekord Kealoha, osiągając 1:42; na 400 mtr. Cahill odebrał rekord Belgowi Biltzowi, ustanawiając nowy w czasie 5:57 s.

W Amsterdamie panna Baron ustanowiła nowy rekord w pływaniu na 200 mtr. na piersiach z czasem 3:08.8. Dawny należał do A. Geraghty i wynosił 3:16.2.

Wreszcie miss Lamberts pobija rekord światowy na 300 y. na piersiach o 1 sek., osiagając 4:35.4.

Arne Borg startując w Amsterdamie, wygrał bieg na 200 mtr. st. dow., w czasie 2:25 s. Płynąc ze sztafeta 4 x 100 mtr. został on pokonany przez nią. W spotkaniu rewanżowym jednak

pokonał sztafetę 4 x 200 mtr., osiagając na 800 mtr. czas 10:41.8 s. Poza tym na treningu osiągnął na 100 mtr. czas 1:00.

Dericks (Kolonja) poprawił ustanowiony przed tygodniem rekord Heinricha na 100 mtr. st. dow., osiagając 1:01.5 sek.

Heinrich (Lipsk) osiągnął na 200 m. st. dow. 2:19 sek. Wynik ten stawia go na piątym miejscu wśród pływaków świata. Rekord należy do Weissmüllera i wynosi 2:15.2.

Charlton triumfator Olimpiady paryskiej odnosi trzecie zwycięstwo nad znakomitym Japończykiem — Takashim. Tym razem wygrał bieg 440 y. w czasie 4:59.8 s. Charlton jest trzecim człowiekiem świata, który przepłynął 400 mtr. poniżej 5 m. Dwa inni są: Weissmüller i Arne Borg, posiadacz rekordu w czasie 4:53.

W Lipsku odbyły się wielkie zawody pływackie z udziałem pływaków austriackich i czeskich.

Oto najlepsze wyniki: 100 mtr. na piersiach dla pań: Bienefeld (Austria) 1:34.9 (rekord austriacki); 100 mtr. st. dow. dla pań: Lehmann (Niemcy) 1:14 (rekord niemiecki).

200 mtr. st. dow. pań: Lehmana (N.) 2:50.4 (rekord niemiecki).

100 mtr. st. dow. panów: Heinrich — 1:02 (rekord niemiecki).

W meczach water-polo: Hakoah (Wiedeń) — Stern (Lipsk) 9:3; Poseidon (Lipsk) — Hagibor (Praga 7:0; Poseidon (L.) — Hakoah (W.) 6:2; Stern (L.) — Hagibor (P.) 11:4.

RÓŻNE

W Paryżu sensacją dnia była porażka francuskiego asa kolarskiego Grassina. W biegu na 100 km. nie mógł on się oprzeć wściekłemu atakom Amerykanina Jaegera i przegrał, ponosząc w ten sposób pierwszą porażkę od szeregu miesięcy. O temple biegu wygranego przez Jaegera w 1:26:48.2 sek. świadczy fakt, że Grassin pozostał o jedno okrażenie w tyle, Miquel o pięć, a mistrz świata Linart, zrzucony kilkanaście razy, wycofał się z biegu na 97 km.

W meczu sprinterów po czterech przedbiegach, rozgrywanych na punkty zwyciężył Richard (3 pkt.) przed Moeskopsem (6 pkt.), Kaufmannem (7 pkt.) i Fauchaux (8 pkt.).

Sensacyjne spotkanie szermiercze na szable między sławą Włoch — Nedo Nadin, a mistrzem Europy — Węgrem dr. Gombossem, odbyło się w Budapeszcie.

Nedo Nadi wykazał swą bezapelacyjną wyższość i zwyciężył Węgra w sto sunku 14:7.

Ameryka — Niemcy, międzypaństwo w spotkanie tenisowe odbędzie się w Berlinie w dn. 13 — 15 maja. Odpowiednia umowa została już podpisana.

W turnieju ping-pongowym w Budapeszcie zwyciężył Bellak przed dr. Jacobi, Mechlovitem i Szlamem.

Pływacy paryscy bawia na tournée w Niemczech, gdzie odnieśli specjalnie w water polo szereg triumfów. I tak wygrali z Dreznem 8:5, z Dortmundem 4:1, z Berlinem 7:7.

W Berlinie odbyło się spotkanie między ustawioną z niemieckimi graczy, drużyną B. S. C. a Czechami. Zwyciężyli bez trudu Słowianie w stosunku 5:2.

W Helmingforsie odbyły się zawody międzynarodowe z udziałem Norwegów: Larsena i Carlssena. Miekkie łódz osłabił poważnie osiągnięte wyniki: 500 mtr. 1) Thunberg — 46:7; 5000 mtr. 1) Carlsen — 9:22. Thunberg był tu trzeci z czasem 20:26.1.

Olimpiada r. 1936 rozpetała już walkę o miejsce, w którym się odbędzie. Po Berlinie słyszymy o Pradzie i o Krakowie, jakie przedsięwzięły czeski komitet olimpijski, celem poruczenia mu wspól z Sokołem organizacją igrzysk w tym właśnie roku.

POD ZNAKIEM PIŁKI OKRĄGŁEJ

W Wiedniu rozegrano aż sześć spotkań o mistrzostwo. Najważniejszym było tradycyjne „derby”, mecz Austria — Rapid, zakończony wynikiem 2:1 na korzyść ex-mistrza. Austria grała 55 minut, bez swego najlepszego gracza — Sindelara, którego obrońca Rapidu — Schramels sfoulował dotkliwie w kolo-

Niesłychanie brutalną była gra Hakoahu ze Sportklubem z wynikiem 1:1. Spotkanie to zmusiło sędziego do wykluczenia aż czterech graczy z boiska. Vienna pokonała po pięknej grze Slovan w stosunku 3:1. Wacker, dzieki doskonałej formie Kuthana uporał się z Simmeringiem 4:2. B. A. C. dzieki ogromnej dozie szczęścia zwyciężył W. A. C. 2:1 i umościł swe stanowisko lidera w tabeli. Ostatni w tabeli Rudolfsherg ulęgił F. A. C. 0:2.

Admira bawiła w Preszburgu, gdzie uległa tamtejszej Bratislavie w stosunku 3:4.

Final spotkanie o niemiecki puchar wywołał fermenty w związku niemieckim i omal nie doprowadził do poważniejszych scysli.

Berlin bowiem, mający grać o ten zaszczytny tytuł z Niemcami Północnymi zaprzestował przeciwko niemieckiej spotkaniu — Altonie, a gdy D. F. B. (związek piłkarski Niemiec) nie chciał się zgodzić na jego zmianę, odstąpił od rozgrywek. Wówczas D. F. B. przyznał tytuł mistrza bez walki Niemcom Północnym.

Te jednak nie zgodziły się na za-

trzymanie tytułu bez walki. Wówczas D. F. B. wybrał z kłopotliwej sytuacji w ten sposób, że drogą losowania wybrał z pokonanych w półfinałach: Niemiec Środkowych i Północnowschodnich, Niemcy Środkowe i północni i rozegrał w Altonie spotkanie z Północą o tytuł mistrza D. F. B.

W Niemczech, finał o puchar związkowy, rozegrany w Hamburgu między Nemc. Środkowymi a Północnymi, zakończył się po nader wyrównanej grze, niespodziewanym zwycięstwem N. Środkowych w stosunku 1:0.

Na Półdniu wzięły walki o mistrzostwo. W grupie mistrzów okręgowych na czoło wysunął się, po zwycięstwie 3:0 z V. f. L. Neckerau, I. F. C. Nürnberg. F. S. V. Frankfurt pokonał Mainz 1905 w stosunku 4:0.

W grupie vice-mistrzów wyniki były następujące: Monachium 1860 — V. f. R. Mannheim 3:1; F. V. Saarbrücken — Karlsruhe F. V. 0:0.

W Czechosłowacji Sparta pokonała wysokocynowo 8:1 S. K. Kladno. W szeregach mistrza grał po raz pierwszy zdobyty z Teplitz F. C. — Sima, który sam strzelił 4 bramki. Slavia z trudem wywalczyła zwycięstwo 2:1 w walce z Nuselskim, a właściwie jego znakomitym bramkarzem, Victorla Žilka, która niedawno w grze towarzyskiej została pokonana przez Czechy Karlín. W spotkaniu mistrzowskim zrewanżowała się i pokonała Czechy 6:1.

D. F. C. pokonał w Pilźnie Victorie 4:3; Teplitz F. C. zwyciężył S. K. Liben 4:2. W szeregach T. F. C. debiutował wiedeński Haftl.

W Anglii spotkanie o mistrzostwo przyniosło nowe zwycięstwo 7:3 Newcastle Un., tym razem nad słabym Evertonem. Newcastle prowadzi obecnie z dwoma punktami przewagi przed Huddersfield Town. Trzeci w tabeli Sunderland ulęgił poprawiającej się z dnia na dzień Aston Villi w stosunku 1:3. Słynna ongiś drużyna wygrywa teraz wszystkie swe spotkania i zaczęła w pamięci swój nader niekorzystny debiut w początku sezonu.

Również Westbromwich Albion ratując się wszelkimi możliwymi środkami od spadnięcia do drugiej ligi, gra z sercem, jak nigdy i jeżeli nie zwycięża, to w każdym razie wywalcza zaszczytne nierozstrzygnięte. Tym razem zdobył cenny punkt na Bolton Wanderers.

Inne wyniki mistrzostw: Burnley — Blackburn Rovers 3:1; Derby County — Birmingham 4:1; Leeds Un. — Leicester 3:1; Liverpool — Wednesday 3:0; Bury — Manchester United 2:1; Sheffield Un. — Tottenham 3:3.

Walki ćwierćfinałowe o puchar angielski przyniosły rozstrzygnięcie tyl-

ko w dwu wypadkach: kandydat na zwycięzcę — Arsenal pokonał Wolverhampton 2:1; Reading zwyciężył Swansea 3:1. Natomiast dwa mecze Cardiff City — Chelsea 0:0 i Millwall — Southampton 0:0, muszą ulec powtórzeniu.

W Idze drugiego derby między prowadzącymi drużynami przyniosły zwycięstwo 1:0 Middlesborough nad Nottingham Forest. W drużynie zwycięskiej grywa fenomenalny strzelec, Cam sell, mający na sumieniu już 53 bramki.

W Idze szkockiej ćwierćfinały przyniosły wyniki: Celtic — Bolkes 5:2; Partick Thistle — Dundee Un. 5:0; Cast. Fire — Arthierie 3:0; Rangers — Falkirk 2:2.

Na Węgrzech zwyciężyli w mistrzostwach faworyci: Ferencvarosi pokonał Kispesti 6:2; przyczem do przerwy wynik brzmiał 1:1; Ujpesti pokonał pewnie prowincjonalna Sabarle w stosunku 2:0; Hungaria, mimo słabego dnia, zwyciężyła słaby „33” 2:0; II obwód uporał się z Nemzeti 5:2; wreszcie w Szekedyne Bastia pokonała stołeczny Vasas 3:0.

W Jugosławii Concordia pokonała w mistrzostwach Kolejowców 4:2. W meczu o puchar H. A. S. K. zwyciężył Derby 3:1.

Gradański w ostatnim spotkaniu w Egipcie osiągnął z teamem Aleksandrii wynik 1:1.

We Francji bawiła słynna drużyna amatorska angielska Corinthians. Pokonała ona wzmocnioną drużynę Red Star Olympique w stosunku 2:0.

W meczach puharowych osiągnięto następujące ciekawe wyniki: Olympique (Marsylja) — Olympique (Lille) 0:1; Club Francals — C. A. Paris 2:2; Stade Harrais — Stade Raphaellois 1:2; U. S. Suisse — U. S. Auervilly 2:1.

W Szwajcarii rozegrano dwa ciekawe spotkania puharowe: Nordstern pokonał Young Fellows 4:3; Grasshoppers — Bern 2:0.

W meczach o mistrzostwo Westhelmu — Zurich 1:0; St. Gille — Winterthur 4:1; Grankes — Old Boys 1:0; Urania — Lozanna 2:1; Canonal — Friburg 2:0.

W mistrzostwach włoskich zwyciężył naogół faworyci. Juventus pokonał wysokocynowo 8:0 Neapol, Internationales zwyciężył Brescic 4:1; Pro Vercelli — Casale 0:0.

W grupie drugiej Torino — Doria 2:1; Bologna — Milan 4:1; Cremonese — Sampierdarena 4:0.

Prowadzą w grupie pierwszej Juventus przed Internationales, a w drugiej Torino przed Bologna.

Hiszpański związek piłki nożnej nie zajął jeszcze dotąd oficjalnego stanowiska wobec zawodowych drużyn. Znu-

POLSKIE RAKIETY W MONACO

Turniej tenisowy w Monte - Carlo zgromadził jak poprzednie turnieje rozegrane na lazurowym brzegu — szereg najciekawszych specjalistów kontynentu.

Organizatorowie urządzili dla wielkiego zainteresowania t. zw. grę podwójną narodową o „Butler — Cup”.

W konkurencji powyższej barw polskich bronił Czwetwyrński i Szwede, którzy w drugiej turze natrafili na reprezentacyjną parę fińską. Polacy przeważali widocznie i pierwsze dwa sety rozstrzygnęli na swoją korzyść.

Niestety Szwede nie wytrzymał tempa, co wykorzystał przeciwnicy wygrywając mecz w 5-ciu setach. Ostateczny wynik 6:8, 6:8, 6:2, 6:4, 6:3 na korzyść Finów.

Finał rozgrywek o „Butler — Cup” wygrała światna para francuska: Cochet Brugnon, zwyciężając Duńczyków Worms — Ulrich 9:7, 6:4, 7:5.

W grze pojedynczej Czwetwyrński trafił w ćwierćfinale na mistrza Danii Wormsa i uległ mu 4:6, 5:7. Walka była zacięta i często widać było przewagę Czwetwyrńskiego nad przeciwnikiem. Ostatecznie zwyciężył ten, który miał więcej szczęścia.

W półfinale Keihrling pokonał Sychow 8:6, 6:1, zaś Worms — Bossusa 6:2, 6:2.

W finale Duńczyk scratch'ował, skutkiem czego Keihrling zajął pierwsze miejsce bez gry.

W grze podwójnej, Czwetwyrński wraz z młodym Francuzem Bossusem osiągnęli szereg pierwszorzędnych sukcesów.

kcesów, z których najważniejszym było zwycięstwo w półfinale nad światną parą Aeschliman (mistrz Szwajcarii) — Artens (mistrz Austrii) 6:3, 3:6, 6:3.

Autami pary francusko - polskiej była przedewszystkiem szybkość i ambicja.

Para Czwetwyrński — Bossus, weszła do finału, ale tutaj uległa bezapelacyjnie rutynowanej parze złożonej z mistrza Włoch Morgurga i mistrza Węgier Keihrlinga. Para Morgurgo — Keihrling zwyciężyła 6:0, 6:3, 6:3.

W grze pań, finał gry pojedynczej wygrała Amerykanka Ryan, bijąc Satterthwaite 6:3, 6:1, zaś w finale gry podwójnej para Ryan — Chambers zwyciężyła parę Alvarez — Satterthwaite 6:0, 6:4.

RÓŻNE

Hakoah wiedeński udaje się na półtoramiesięczne tournée po Ameryce w kwietniu r. b.

Do Wiednia drużyna

PO ROZŁAMIE W PIŁKARSTWIE POLSKIM

Co słyhać we Lwowie

O co martwi się Kraków

Żyjemy w okresie niepewności i oczekiwań. Czekaliśmy na zime, na śnieg, skocznię „Lige”. P. Z. P. N. Dodać nam się rozłam i... czekamy dalej?

Gdzie tylko zeldzie się dzisiaj dwu sportowców, tam napewno usłyszy się pytanie: — Co będzie dalej? — Kto wygra, Liga czy P. Z. P. N.?

Nastroj mas

Liga czy P. Z. P. N.? — oto pytanie, które niepokoi dzisiaj umysły naszych sportowców, przyprowadzając odpowiedzią sterczących nawiązań do piłkarskiej o nieładnej ciężkiej chwili rozterki i zwątpienia. Jeśli chodzi o „masę”, to, szczerze mówiąc, odnosi się one do całej sprawy indyferentnie podobnie, jak do wszystkich zagadnień organizacyjnych, nie związanych bezpośrednio z boiskiem i zawodami. „Kibice” chcą mieć jaknajprędzej mecze, chcą oglądać Wacka, Batscha, Garbienia, czy Steuermana, emocjonować się bramkami, a czy zostaną one strzelone pod błogosławieństwem praworządnego P. Z. P. N. czy też patronatem Ligi, — jest im w gruncie rzeczy zupełnie obojętne.

TOWARZYSTWO WIOŚLARSKIE

w Warszawie

Wybrany zarząd na ostatnim Walnym Zgromadzeniu W.T.W. ukonstytuował się następująco:

Prezes — hr. A. Zamojski, wiceprezes — Michałski B. skarbnik — Thonnes, sekretarz — Głowacki, kpt. sport — Porozelski, nac. przyst. — Zławiński, kontroler — Kowalski J.

Komisja sportowa: Kpt. Pogorzelski, Olszowski, Raszkowski, Szredler, Siłwiński, Szumski, Zak, Drewnicki, Lenartowski, Luciniński, Gredziński, Deniszczyk, zastępcy: Lisicki, Głowacki i Siwicki J. Mistrz Osiecinicki, który w roku ubiegłym nie osiągnął dobrych rezultatów wskutek choroby nogi, w roku bieżącym ma przystąpić do solidnego treningu, to samo obiecał: Lisicki, Jarczyński, Okniński, a z młodszymi Pa- czemski.

Projekt budowlany W.T.W. obejmujący wystawienie przystanku mururowanego z przechodnią, łodzi, salami, przysięgłami i wspaniałym tarasem. Rozpoczęcie prac jest przewidziane na rok bieżący.

PIERWSZY TURNIEJ

zapaśników zawodowych w Europie

Rok 1898 był przełomowym dla zapasniczości zawodowej w Europie. Redakcja gazety „Le Journal des Sports” w Paryżu z dużym nakładem pracy i pieniędzy, zaprosiła najlepszych zapaśników na kontynencie europejskim do wzięcia udziału w turnieju. Ogółem w dniu otwarcia na szczyt scenie teatru Casino de Paris stanęło do apelu 34-ch zapaśników.

Według narodowości zlecieli się do walki o pierwszeństwo: 1 Anglik, 1 Austriak, 2 Belgijczycy, 2 Niemcy, 1 Polak i 1 Szwajcar. Pozostali z Pohl-Ponsem na czele byli Francuzami.

Aby wydzielić z pośród całego zespołu zapaśników cztery wagi, podzielono ich na kategorie po 8-miu w każdej serii, przydzielając do każdej z nich po jednym lub dwu cudzoziemców.

Jakkolwiek turniej był krótkotrwały, jednakże stał się dla Paryżan prawdziwym gwóźdźem sezonu. Te kilka wieczorów rozbudziły we Francuzach wzrost niezwykły zapału do walki.

To też w dwa tygodnie po skończonym turnieju w Casino de Paris, konkurencyjny teatr Folie Bergere, zorganizował drugi turniej zapaśniczy z wielką nagrodą miasta Paryża i wielkim medalem.

Rozłós turnieju odbył się w Casino, odezwał się gromkim echem po wszystkich stolicach Europy, to też przeszło 60 nazwisk zapaśników najrozmaitszej narodowości figurowało na afiszach teatru Folie Bergere, a między nimi nie brakowało nawet sławczyń tureckich.

Powodzenie kasowe imprezy, oraz zainteresowanie częścią sportową turnieju poruszyło wszystkie organy prasy francuskiej i zagranicznej. Korespondenci pism zagranicznych, przez swole sprawozdania rozbudziły zaciekawienie w innych miastach stołecznych, jak Berlin, Wiedeń, Budapeszt, Sztokholm i wreszcie Londyn.

Zapaśnictwo zawodowe świeciło triumfy, byliśmy poszukiwani, o nas się ubiegano, jak dziś się ubiegają agenci i menadżerowie o gwiazdy filmowe.

W rezultacie tej propagandy zapaśnictwo zawodowe rozpowszechniło się może, aż do przysw. w Rosji, gdzie zapaśników zawodowych przed wojną można było liczyć bezmała na palcach ręki.

HIPPIKA

Wielkie międzynarodowe konkursy hipiczne w Warszawie rozpoczyna się w dniu 27 maja r. b. i trwać będą do 7 czerwca.

Spodziewany jest udział jeźdźców włoskich, francuskich, belgijskich, szwajcarskich i szwedzkich. Możliwe, że przehda również Anglijcy.

Organizacja zajmuje się departament kawalerji wraz z organizacjami sportowymi.

Konkursy odbywać się będą w parku Sobieskiego.

Centralne zawody konne o mistrzostwo armji odbędą się w Warszawie między 9 i 12-ym czerwca, w dwa dni po ukończeniu konkursów międzynarodowych.

Zawody o mistrzostwo armji odbędą się również w parku Sobieskiego, zarząd którego pragnie widocznie wznowić tradycję przedwojennych konkursów.

To też bezustannie szermowanie oburzeniem „do głębi poruszonych mas” jest conajmniej nieciche.

Gdyby tak powołanym i niepewnym obrońcom „krzywdy” przyszła chęćka zorganizować bojkot zawodów, urządzonych przez kluby, skazane na banicję, utrzeliby dziwnie rzeczy.

Gimach bez fundamentów
Rozłam krakowski dotyka okręg nasz bardziej, niż inne. Trzy najpotężniejsze kluby o chlubnej długoletniej tradycji, kluby, których praca i działalność tworzyła dotychczas główną treść życia sportowego Lwowa — znalazły się nagle poza nawiasem Usuniecie z budynku fundamentów nie da się uskutecznić bez... ruiny. Zdała sobie z tego sprawę poważniejsza jednostka, to też mimo wszystkich profaktycznych zarządzeń gniei ich w duszy troska i niepokój o przyszłość.

Przewód plotek
W gorszej sytuacji, niż ligowcy, którzy powzięli już zasadniczą decyzję i mają przed sobą wytyczoną drogę, znaleźli się reszta klubów. Gdyby tak można było przewidzieć, która strona znalazła się na górze, to decyzja byłaby uproszczona. Narazie kalkuluje się na wystraszonych strony, oblicza szanse pro i contra, żywiąc w głębi duszy nadzieję, iż jakaś wyższa siła rozwiąże wreszcie ten ciężki dylemat. Z naprężeniem nastawia się uszu i z chciwością chwytając wszelkie pogłoski, które w tak podatnej atmosferze rodzą się, jak grzyby po deszczu, prześcigając jedną drugą sensacyjnością.

Rano chodzą słuchy, iż szereg klubów zdeklarował się za „Ligę”, popołudnie przynosi dementi i wiadomość o twardym, niezachwianym stanowisku bloku rozłamowego, a wieczorem... okazuje się, iż wszystko jest po dawnemu i... znów rozpoczyna się gra od początku.

„Lechia”
Stosunki na terenie lwowskim są szczególnie skomplikowane. O ile w klasie B i C nie wiele się zmieniło, to w szczególności ciężkim położeniu znalazły się nieligiowa A-klasa, a przedewszystkiem Lechia.

Dla klubu tego rozwijającego się w ostatnim roku nader pomyślnie i mającego wyższe aspiracje, niż utrzymywanie jedynie drużyny piłkarskiej, jest zerwanie stosunków z Pogonią. Namomem i Czarnymi równoznaczne z utratą najpewniejszego, a może i jedynego źródła dochodów, tembardziej, że nowy układ klasy A sytuację jeszcze pogarsza.

W ostateczności uchwalono rezolucję, wzywającą L. Z. O. P. N. do interwencji w Z. Z., by załatwił szybkie likwidację przesilenia. Tak więc ostatnia próba otwartego załatwienia tarc na terenie lwowskim spaliła się na panewce i znów dochodzą do głosu tajemne konszachty i zakulisowe poaciąganie.

Jaki będzie epilog całej tej sprawy? Odpowiedzi na dręczące to pytanie szukałbyś dzisiaj nadaremnie.

Następcy secesjonistów

Miejsce secesjonistów zajmują: Pogon — Stryl, A. Z. S. i Sparta.

Obok wyjazdów do Przemysła (Pogonia) i Złoczowa (Janina) dółda wleczesz wyjazdy do Stryja. Czy zawody z drużynami prowincjonalnymi pokryją koszty wyjazdów jest rzeczą wątpliwą.

Poważny problem stanowi dla klubów ligowych sprawa rozgrywek młodszych drużyn. Jedynie racjonalnym rozwiązaniem byłoby pozyskanie dla Ligi kilku niższych klubów, na co się zresztą zanosi.

Do tego rodzaju koncepcji odnoszą się szczególnie przychylnie kluby pozabawione własnych boisk. Faktem jest, iż w tym kierunku toczą się za kulisami liczne pertraktacje, które przy nieśmiałej nielejda niespodzianke.

Zebrań „Pogoni”

W celu omówienia sytuacji wytworzonej rozłamem oraz ewent. wyszczególnienia kompromisowej drogi zaprosił Pogon w ubiegłym tygodniu delegatów wszystkich lwowskich klubów na informacyjną konferencję.

Zebrań to nie dało nieszczęśliwego wyniku, ponieważ niektórym delegatom zdawało się widocznie, iż tego rodzaju akcja jest dowodem niepewności ligowców, szukających na gwałt posiłków. Dzięki niefortunnemu uwagom dochodziło chwilami do ostrych zgrzytów, wzajemnych wyrzutów i t. p. wystąpienie, nie przyczyniając się do wytworzenia zbyt pokojowego nastroju.

W ostateczności uchwalono rezolucję, wzywającą L. Z. O. P. N. do interwencji w Z. Z., by załatwił szybkie likwidację przesilenia. Tak więc ostatnia próba otwartego załatwienia tarc na terenie lwowskim spaliła się na panewce i znów dochodzą do głosu tajemne konszachty i zakulisowe poaciąganie.

Jaki będzie epilog całej tej sprawy? Odpowiedzi na dręczące to pytanie szukałbyś dzisiaj nadaremnie.

N. S.

CUDA NA PLACU NĘDZY

Jak pracuje robotnicza „Skra” w Warszawie

— Ubiegły sezon sportowy upłynął pod hasłem, które netylko dla członków zarządu Skry, lecz i dla czynnych zawodników było główną dewizą naszej działalności: budować.

Również pod znakiem budowy przyjdzie i rok bieżący. W chwili obecnej rozpoczynają się już na dobre prace nad sypaniem ziemnego pola dla widzów, który zamierzamy ostatecznie ukończyć na 1-go maja.

— Prócz wału klub projektuje również budowę dwunetowych, dwustronnych trybun betonowych.

Pod trybunami mieścić się będą szatnie, natryski itp. W chwili obecnej kończymy projektowanie planów.

— Na 1-go kwietnia zamierzamy ukończyć ostatecznie nową, sześciolutową bieżnię 1-atl. dookoła nowego, głównego boiska, porobić rzutnię i wyprzedać prowizoryczne szatnie, które służyć muszą naszym sportowcom aż do chwili ukończenia trybun.

— Drewniany domek klubowy jest już całkowicie ukończony. Posiada on trzy duże sale z ruchomymi ścianami, co pozwala w razie potrzeby utworzyć jedną wielką świetlicę, zdolną pomieścić do 500 osób.

— W sal pierwszej t. zw. „klubowej” gra się w ping - ponga, szachy, warcaby, słucha się radia itp.

Dni Polskiego Związku Piłki Nożnej w Krakowie, są polczone.

Koncepcja P. Z. P. N-u w jego obecnej formie na terenie krakowskim wstrząsnęła ustawicznie waśniami klubowymi, przeżyła się już najzupełniej. Ostatnio sprawa stosunku najwyższej naszej magistratury piłkarskiej do ruchu ligowego wykazała w pełni jej niezdolność do życia.

Srodowisko, którego wykładnikiem był dotychczasowy zarząd P. Z. P. N-u w Krakowie, srodowisko, które interpelowane ze wszystkich stron, co słyhać z reformą, zapowiadana przez ligowców, zdobyło się tylko na stwierdzenie, że taki „kawalek” nie „wpłynął” — podpisało na siebie własnoręcznie wyrok śmierci.

Nie wiemy dziś kto potrafił przechrzcić szale na swoją stronę — Liga czy Związek, ale w każdym razie napewno możemy stwierdzić, że w Krakowie siedziła magistratura kierowniczej piłkarstwa polskiego na stale nie pozostanie.

Jakż więc czynnik zajmie miejsce w życiu sportowym Krakowa wypełniam dotychczas przez P. Z. P. N. Do jakiej pracy na niwie organizacyjnej - sportowej weźmą się ludzie, pracujący dotychczas w P. Z. P. N-ie i jego rozlicznych wydziałach?

P. Z. P. N. przez czas dłuższy odgrywał rolę naładowanej instytucji sportowej Krakowa. Gdy była mowa o oficjalnej reprezentacji sportu w Krakowie zwracano się zawsze do P. Z. P. N-u. Dziś miejsce to wakuje, — trzeba obmyśleć się za czemś innem.

Tymczasem trzeba uderzyć się w pierś i stwierdzić, iż brakuje zupełnie wyraźnej Krakowski Instytucji, która by w chwilach poważnych potrafiła reprezentować sport krakowski.

To też rzeczą nadzwyczajną pożądaną i aktualną byłoby utworzenie jakiegoś komitetu międzyzwiązkowego, któryby stał się terenem zetknięcia się dotyczących zupełnie samonas chodzących poszczególnych związków okręgowych lub w tych dziedzinach, w których związków okręgowych nie ma — posz-

czędzonych najpoważniejszych klubów. Istniejące instytucje w formie komitetów i rad powołanych do życia przez ustawę o powszechnym obowiązku wychowania i zycznego roli tej nie spełniają. Nie objawiają one dziś prawie żadnej działalności i niezmie nie zarysowały się na horyzoncie krakowskim.

Zresztą nie chodzi mi w danym wykładku o nazwę. Stwierdzam, że srodowisko krakowskie potrzebuje neutralnego, wolnego od zawłci klubowych i polityki ośrodka, którego jedyną przewodnią myślą byłoby podniesienie poziomu sportowego naszego miasta. Czy ośrodkiem tym będzie wojewódzki komitet wychowania fizycznego — czy też jakaś inna instytucja, — jest rzeczą obojętną. Ośrodek taki powinien powstać jaknajprędzej.

Istnieje bowiem szereg spraw bardzo ważnych, które przygluszone waśniami klubowymi, dotychczas leżą odległym. Smieszne, to poprostu przypominam, ale w tej chwili jest dla kierujących większą częścią życia sportowego w Krakowie rzeczą najważniejszą, jak wypadnie spotkanie Cracovii i Wisły i ile krawatek wziął jakś tam kandydat sędziowski w Tarnowie za stroniczne prowadzenie meczu o mistrzostwo klasy D. Inne sprawy znajdując uwzględnienie tylko o tyle, o ile czasu starczy, bo zainteresowania dla nich prawie zupełnie nie ma.

A nie można zapominać, że w lektyce atletyce, pływaniu, w tenisie i tyżwiarstwie mamy do zrobienia wszystko. Poziom nasz sportowy w tych dziedzinach jest o tyle gorszy od poziomu sportowego np. Warszawy, — o ile mniejszy jest wysiłek pracy włożony w organizowanie i poprowadzenie tych dziedzin.

Przeprawienie kursów Instruktorów, nawiązanie kontaktu sportu krakowskiego ze szkołą i wojskiem, skupienie się koło wychowawca Państwowego Instytutu Wychowania Fizycznego, poparcie i wprowadzenie w systemat życia sportowego pracy Y. M. C. A., stworzenie poprostu całego ruchu związanego z wychowaniem nie poszczególnych jednostek, nawet nie poszczególnych klubów, ale całego srodowiska — oto zadania, stojące dziś przed sportem krakowskim.

W miejsce tego zgnilego jabłka niezgody, jakim był dotychczas nasz krakowski sport, powinniśmy sport krakowski skupić się koło szeroko pomysłanych prac państwa nad wychowaniem fizycznym, powinien zorganizować się do tego celu.

— Trzecia sala — tennigowa oddała nam też zimy nieocenione usługi. Szermierkę, boks, atletykę i gimnastykę uprawiano z zapałem i dumnie.

— Czwarta tła przeznaczona jest na przedpokój i palarnię, piata na bibliotekę wraz z czytelnią, wreszcie szósta na sekretariat.

— Poza temi sześcioma izbami w domu klubowym mieszczą się jeszcze dwie rozbiórnie: damska i męska, oraz mieszkanie woźnego.

— W roku bieżącym, jak tylko kolektor kanalizacyjny, który doprowadzono już do brzozy, zostanie ukończony, Nędzy, otrzymamy kanalizację i wodociąg, co pozwoli nam na założenie natrysków i umywalni.

— Z innych budowli prowadzonych przez klub wymienić należy budowę małej, prowizorycznej przystanki wioślarskiej na Wiśle, gdzie wybuduje się pokój dla sekretarza, rozbiórnie dla pływaków i wioślarzy, komórkę dla niezbędnych utensyliów pływackich oraz mieszkanie dla naszego mikrokoniecznego obecnie, taboru wioślarskiego, który mamy nadzieję — uda nam się w roku bieżącym wielokrotnie pomnożyć.

PIŁKA RĘCZNA

pod opieką federacji międzynarodowej

Na ostatnim kongresie gier międzynarodowej federacji lekkoatletycznej, odbytym w Kolonii z udziałem przedstawicieli: Niemiec, Austrii, Szwecji, Ameryki, Australji, Francji, Irlandji i Szwajcarii — postanowiono zaopiekować się grami sportowymi, silnie rozpowszechnionymi we wszystkich krajach, różniącymi się jednak w szczegółach.

Do gier takich zaliczono plestówkę, koszykówkę i piłkę ręczną.

Za podstawę opracowania prawideł koszykówki przyjęto przepisy amerykańskie, uzgodnione z francuskimi, zaś w plestówce i p. ręcznej przepisy niemieckie.

Następnie przepisy wszystkich krajów, w którym uprawiane są te gry, zostaną zestawione i następny kongres opracuje regulaminy, które będą obowiązywały przy spotkaniach międzynarodowych.

Przepisy, określające zasady amatorskie zostały wzięte za statutu I. A. A. F., organizację sędziów pozostawiono przyszłości, dając możliwość każdemu z krajów zgłaszać swych kandydatów.

Stworzona sekcja gier stanowi samodzielną jednostkę organizacyjną w łonie I. A. A. F.

W miarę zwiększania swych kompetencji sekcja przekształci się w samodzielną organizację.

W związku z powyższymi uchwałami wyłania się konieczność i u nas rozpatrzenia dotychczasowych przepisów gier i przystosowania ich do nowoczesnych warunków.

Jest to wskazane celem utrzymania kontaktu z zagranicą i organizacji spotkań międzynarodowych.

Najwięcej uwagi na kongresie zwrócono na piłkę ręczną, jako popularną grę, wszystkich klubów robotniczych. Zaznaczyć należy, iż jest to niemiecka gra narodowa. Postanowiono te właśnie grę protegować jako posiadającą najwięcej zalet sportowych.

P. ręczna w Polsce jest silnie rozwinięta na Górnym Śląsku i Pomorzu, oraz w niektórych klubach robotniczych, jak np. „Skryze” warszawskiej. Poza tem była i jest uprawiana u nas gra w piłkę ręczną p. n. „szczyptor-nak”, która została zainicjowana w obozie koncentracyjnym w Szczyptor-nie przez s. p. Henryka Świdarskiego.

Gra ta jest podobna do p. ręcznej. Wskutek tego powstałe obecnie konieczność uzgodnienia przepisów i zachowania nazwy, co dla nas jest rzeczą b. ważną ze względu na tradycje.

Pozostałe gry nie przedstawiają trudności w omówieniu, tembardziej, że posługujemy się ostatnimi przepisami.

Uzgodnienie prawideł i uznanie ich w całej Polsce za obowiązujące jest zadaniem Polskiego Związku Palanta i Gier Ruchowych. Obecnie sprawa ta jest o tyle ułatwiona, że ruszyły się większe miasta i zupełnie poważnie i celowo prowadząc swą pracę.

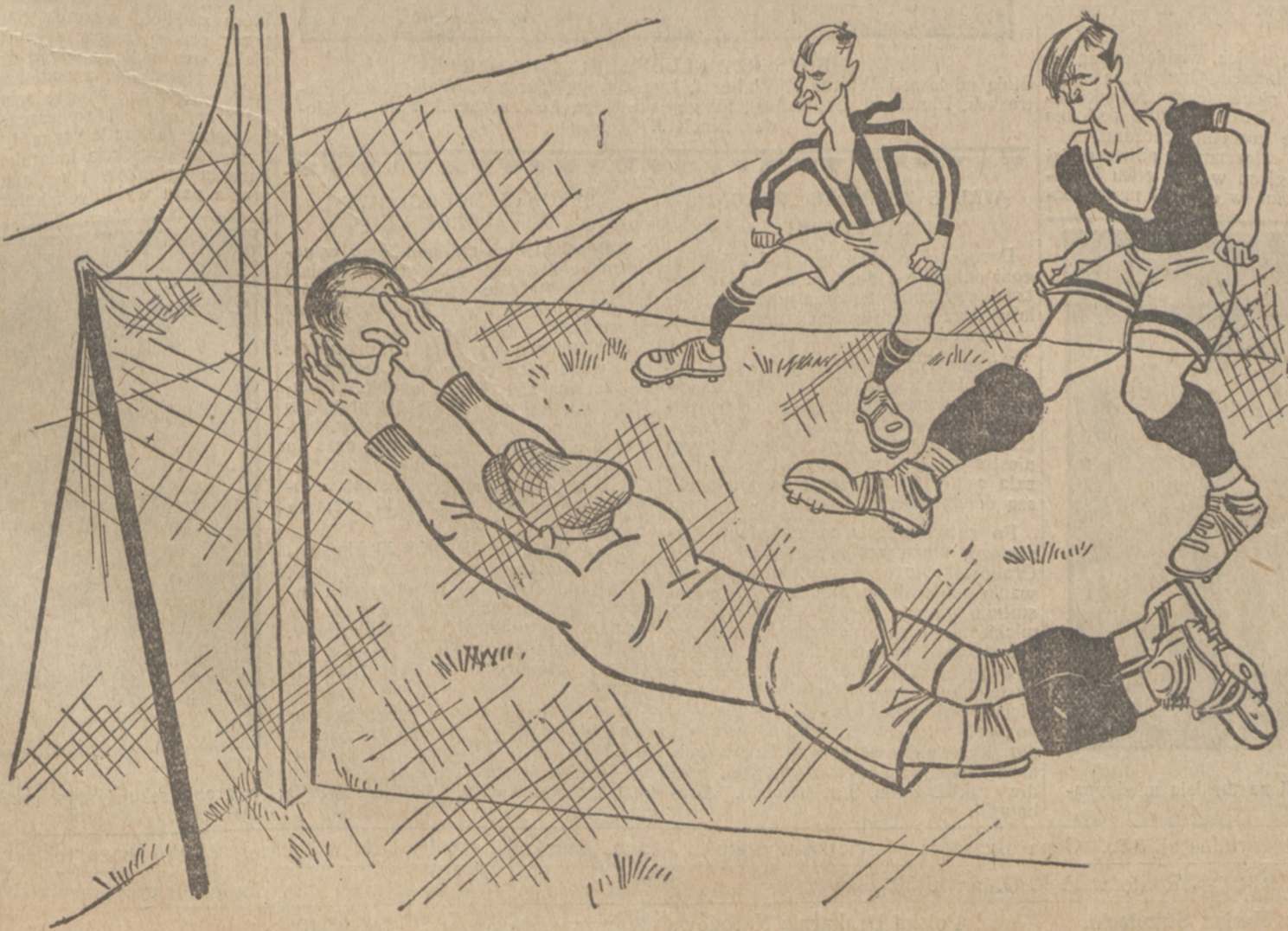
Kolej teraz na centrale!

KOLARSTWO

Roman Garley jeden z najlepszych polskich długodystansowców wyjechał w dniu 3 b. m. do Paryża, gdzie startować będzie kilkakrotnie w kolarskich biegach międzynarodowych.

Kalinowski jeden z dzielniejszych motocyklistów warszawskich wyjechał 3 b. m. waz z Garleyem do Paryża, gdzie zapoznać się będzie dokładnie z konstrukcją wyścigowego motora nowego typu.

Ważne zgromadzenie Borkowskiego Klubu Cyklistów wybrało następujący zarząd: prezesem ponownie wybrany został p. Markowski, załóż B. K. C. zast. p. R. Machal, skarbnik p. Kuciel-ski, sekretarz p. Feingold. Członkowie zarządu: pp. Chlebda St., jako i kapitan, Kuciel-ski II kap., oraz Sapek, Markowska, Piszczek i Jasicki. Klub założony dopiero ub. roku, składa się przeważnie z robotników, pracujących w zakładach fabrycznych Solvay—Werke, rozwija się bardzo pomyślnie.

Życie sportowe Lublina w przededniu sezonu wiosennego

Kilka pięknych, ciepłych, wiosennych dni zrobiło swoje.

Zagorzali sportowcy polawili się już na bieżniach i boiskach: ten biega, tamten kopie, a i Zarządy Klubów na gwałt zabierają się do pracy przedsezonowej.

W ostatnich dniach krąży tu uporczywe wersje, że szczyt „Lublinianki” mają przylączyć się do potrzebującego młodych sił W. K. S. i stworzyć nowy Klub „Unja”.

Ze swej strony życzymy inicjatorom tego projektu, jak najprędszego zrealizowania go.

A.Z.S. trenuje boks — ale jak! Bez instruktora, praca taka nie może wydać żadnych rezultatów. — Ot — szkoda czasu.

Robotniczy K. S. Plage i Leśkiewicz ści narazie twardym snem zimowym. Co gorzej — nie wiadomo czy zdoła obudzić się, bo gracie zdaje się mają zamiar wywedrować, do innych klubów.

Natomiast inni robotnicy zawiązali przy 1. klubie T.U.K. nowy K. S. „Naprzód”.

Młoda ta placówka ma wszystkie warunki pomyślnego rozwoju: wielu członków, energiczny zarząd, również trochę subsydjów.

Nie poszły również na marne nawoływania najwzajemnych władz Policji Państwowej, zachęcające do zakładania klubów policyjnych.

Oto w ostatnich dniach wszczęto akcję około zorganizowania Klubu Policyjnego i w tym celu odbędzie się w tygodniu bieżącym zebranie, na którym powoła się zarząd tej nowej placówki sportu w Lublinie.

Życzymy „granatowym mundurom” powodzenia na nowym polu pracy.

Dziennik A.B.C. urządzi w Lublinie 18 kwietnia bieg na przełaj 5 km. o puchar wędrowny, dar p. Arnolda Bułynki.

Bieg ten jest dostępny dla wszystkich, z tym że zawodnicy zostaną podzieleni na grupy, do których będą zaliczeni z tytułu uprawianej gałęzi sportu (lekkoatletci, narciarze, piłkarze, bokserzy itd.) lub też zawodu, (urzędnicy, szwacy, artyści, dziennikarze, krawcy itd.).

Zwycięzca każdej grupy otrzyma nagrodę.

Po okazji imienin Marszałka Józefa Piłsudskiego, wojewódzki Komitet Wychowania Fizycznego urządzi szereg imprez sportowych. Zawody lekkoatletyczne, pięściarskie i turniej tenisowy.

Naczelny sędzia i kierownik tych imprez jest kierownik wych. fizycznego por. Nowosielski.

Niektóre szkoły lubelskie rozpoczęły już systematyczną zaprawę lekkoatletyczną by godnie wystąpić na największej imprezie szkolnej — „Święcie sportowe”.

„Na pokładzie Witezia” Podróż żaglowcem do Szwecji

Nakładem Yacht - Klubu Polski ukazała się pod powyższym tytułem i jest to nabywa w wszystkich księgarniach trzecia podróż żaglowego yachtu „Witeż” w 1926 roku do Szwecji. Opis podróży skreślony barwnie, zajmując i żywo, dobra i piękna polszczyzna przez gen. Mariusza Zaruskiego. Komandora Yacht - Klubu Polski, znanego żeglarsza, rozkochanego w morzu i we wszystkim co się łączy z morzem, stanowi zajmującą lekturę dla wielbicieli tego żywiołu.

Ci, którzy interesują się sportem wodnym, w książce „Na pokładzie Witezia”, ze względu na lekką i dowcipną formę opowiadania, mogą znaleźć ten ożywczy powiew, idący z nad fal morskich, tę przestrzeń nieograniczoną wzrokiem i tę ciężką codzienną walkę człowieka z żywiołem i potęgą głębin wodnych, wichrów i burz.

Książka, ilustrowana zdjęciami fotograficznymi, rysunkami i karykaturami przy swej niskiej cenie 1 zł. 30 gr. odbija swym wyglądem estetycznym od całego szeregu dzisiejszych wydawnictw „groszowych”.

„Na pokładzie Witezia” jest drugą książką opisującą podróż yachtu do Szwecji. Pierwsza książka p. t. „Żaglowym yachtem przez Bałtyk”, pióra także p. gen. M. Zaruskiego, ukazała się w 1925 roku i wywołała w swoim czasie duże zainteresowanie wśród sfer, rozumiejących znaczenie morza dla naszego państwa.

PIERWSZY START PŁYWACKI

Zaledwie spłynęła ostatnia krawka z rzek naszych, a już pojawiły się nad niemi wdzięczne postacie miłośników sportu pływackiego

Zamknięcie sezonu zimowego Ostatnie skoki narciarskie na Krokwi

W niedzielę 6 b. m. urządziła S. N. P. T. T. na wielkiej skoczni pod Krokwią konkurs skoków, który, gromadząc elitę naszych zawodników, stał się miał poniekąd przeglądem postępów, osiągniętych przez nich w tegorocznej kampanji narciarskiej.

Niestety, tradycyjnie co niedzielę zrywający się wiatr halny i tym razem nie darował naszym skoczkom i podmuchami swymi silnie wpływał na formę ich lotu powietrznego, co też i na pewności lądowania odbijało się ujemnie.

Z zawodników czołowych największy postępek wykazał Rozmus, skaczący i daleko i pewnie i w pięknym stylu.

Z innych budził podziw Mielicki swoistym wychyleniem ciała, (przypominającym skoki Wendego), oraz Br. Czech, zadziwiający zuchwałością wyrzutu w przepaść powietrzną. Krzeptowski i jak zawsze pewny, ale i nie posuwający się naprzód. Lankosz nie miał swego najlepszego dnia, chociaż poza konkursem udało mu się dotrzeć na 9.221, dl. skoków 32.5 mtr., 9) Król (S.) nota 9.513, dl. skoków 28 mtr., 10) Zaydel (5 p. s. p.) nota 7.125, dl. skoków 26 mtr., 11) Szczereba (S. N. P. T. T.) nota 4.166, dl. skoków 32 mtr., 12) Graca (S.) nota 3.777.

Wobec gwałtownego tajania śniegów pod Tatrami omawiany konkurs był może już zamknięciem wspaniałych igrysk tegorocznych na skoczni pod Krokwią. Bogate doświadczenie, w obecnym sezonie na niej zdobyte, winno stać się podstawą do poczynienia koniecznych poprawek zarówno na jej rozbiegu, jak i zeskoku.

Wyniki szczegółowe konkursu:
1) Rozmus (Wisła) nota 17.541, dl. skoków 37.41, 38.5 mtr., 2) Mielicki (Sokół) nota 16.277, dl. skoków 41.5 mtr. (up.), 3) Krzeptowski (S.) nota 16.055, dl. skoków 39.5 mtr., 4) Zytkowicz (S. N. P. T. T.) nota 14.819, dl. skoków 32 mtr., 5) Czech (S. N. P. T. T.) nota 13.041, dl. skoków 36.5 mtr., 6) Lankosz (S. N. P. T. T.) nota 12.719, dl. skoków 35 mtr., 7) Motyka (S. N. P. T. T.) nota 10.721, dl. skoków 33 mtr., 8) Marusarz (S. N. P. T. T.) nota 9.721, dl. skoków 32.5 mtr., 9) Król (S.) nota 9.513, dl. skoków 28 mtr., 10) Zaydel (5 p. s. p.) nota 7.125, dl. skoków 26 mtr., 11) Szczereba (S. N. P. T. T.) nota 4.166, dl. skoków 32 mtr., 12) Graca (S.) nota 3.777.

TORUŃ

Zuch — Bałtyk 2:0 (1:0). Beniaminek klasy A odniósł pewne i zasłużone zwycięstwo nad twardym swoim rywalem. Boisko miejskie przy Szosie Chelmińskiej po raz pierwszy w tym roku zdadne do gry.

Zuch: Sawicki, Norkowski II, Sadowski, Lewicki, Jendryczka, Norkowski I, Nowak, Piasecki, Gliń, Wierchowicki, Siadak.

Bałtyk: Wiśniewski, Szenberg I, Pasternacki, Sadowski, Lewandowski, Dewski, Szenberg II, Witulski, Zdrojewski, Gross.

Gra w pierwszej połowie otwarta. Zuch zdobywa w 32 m. pierwszą bramkę przez Wierchowickiego. Po przerwie silna przewaga Zucha. Dwukrotny przebieg Witulskiego odpięła dobra obrona Zucha. Piasecki z Zucha nie wykorzystuje pięciu pozycji podbramkowych. W 67 m. strzela Gliń drugą bramkę. Dobrze w tym dniu grali Sadowski, Lewandowski i Wiśniewski. Sędzia p. Madrała dobry.

SWARZEDZ (Wlkp.)

„Warta” III (Poznań) — „Unja” (Swarzędz) 4:2 (2:2). Na oficjalne otwarcie sezonu wiosennego zaprosiła miejscowa „Unja” — III drużynę K. S. „Warta” z Poznania. „Unja” swarzędzka wystąpiła w następującym składzie: Baraniak, Dytkiewicz, Kunert, Adamczak, Dąbkiewicz, Kulakowski, Zaprowski, Sobczak II, Szumski, Szcneider i Rządkiewicz. Początkowo „Unja” bierze inicjatywę w swej grze i w krótkim czasie uzyskuje prowadzenie dwiema bramkami. Pod koniec pierwszej połowy goście zrywają się do licznych ataków i zdobywają wyrównanie. Po pauzie przebiego gości przynoszą im jeszcze 2 bramki, czym uzyskują zwycięstwo, chociaż wynik remisowy byłby odpowiedniejszy. Sędziował p. Janiszczak.

BYDGOSZCZ

T. K. S. — Polonia 5:1 (5:0). Polonia gra bez szczęścia. W drugiej połowie zdobyła nawet pewną przewagę nad przeciwnikiem — uzyskała jednak tylko jeden punkt. W T. K. S. le dobry Cieszyński i Gumowski.

Do Zakopanego z Krakowa wybrało się na nartach dwu młodych turystów: Zygmunt Rajski z S. N. A. Z. S. (Kraków) i Stanisław Zawila z S. Z. S. (Nowy Targ). Raid udał się doskonale.

ZAMORRA

bramkarz słynnej Barcelony, narodowy bohater hiszpański

WIADOMOŚCI z WITKOWA

Miasto tutejsze, a w nim całe rzesze młodzieży od wielu lat odczuwały poważny brak odpowiedniego terenu do uprawiania gier sportowych.

Mozolnej tej pracy podjął się starosta powiatu witkowskiego p. dr. Józef Bereta, gorący krzewiciel idei sportowych wśród stowarzyszeń wojskowych wychowawczych.

Inicjatywa dzielnego p. starosty wydała piękne owoce: jak się obecnie dowiadujemy, sejmik powiatowy, któremu wniosek komitetu był przedstawiony, obradował w ubiegłym czwartku i jednomyślnie uchwalił na ten cel kwotę 8.000 złotych.

Nie można również pominąć milczącym szlachetnego czynu, jaki w tym wypadku dokonała gmina miejska. W zrozumieniu ważności sprawy oddano do dyspozycji komitetu grunt miejski o obszarze 10 morgów.

Przyczyniły się do tego pełne zapału przeniesienia p. burmistrza Neumanna, a dalej członków Rady Miejskiej pp.: dr. Piechaczka, Wąsowicza, Ogórkiewicza i Knasta.

SZERMIERZE NIEMIECCY

z Casimirem na czele (pierwszy od lewej) triumfowali na turnieju międzynarodowym w Pradze

Wilno przed nowym sezonem sportowym Szanse piłkarzy i plany lekkoatletów

Nieoczekiwana przez nikogo raptowna zmiana aury pokrzyżowała w Wilnie wiele planów i projektów sportowych.

Przedewszystkiem zawód spotkał naszych zapalnych hokeistów, którzy obiecywali sobie wiele emocji po projekcie wanych meczach hokejowych z W. T. L.

Niemniejszego zawodu doznał też narciarz, gdyż piękne ich projekty zakończenia sezonu zawodami narciarskimi spełży wobec odwilży na niczym.

Za to piłkarze cieszą się, mając w bliskiej perspektywie wyjątkowo wczesne treningi na zielonej murawie.

Tegoroczny sezon piłkarski nie zapowiada się zbyt ciekawie.

Prawdopodobnie oprócz mistrzostw i międzymiastowych zawodów Wilno — Grodno nie wiele będziemy mieli w Wilnie atrakcji. Mistrzostwa okręgowe wypełniają wszystkie prawie terminy (do końca czerwca) mało pozostawiając wolnego czasu klubom na organizowanie zawodów z drużynami zamiejscowymi.

Do zawodów o mistrzostwo okręgu wileńskiego stają w tym roku 5 drużyn wileńskich (Wilja, Pogoń, 1 p. leg., Malkabi i Ognisko) oraz 1 zamiejscowa (Cresovia z Grodna). 42 p. z Białegostoku spadł do klasy B., torując drogę beniaminkowi klasy A — Ognisku kolejowemu.

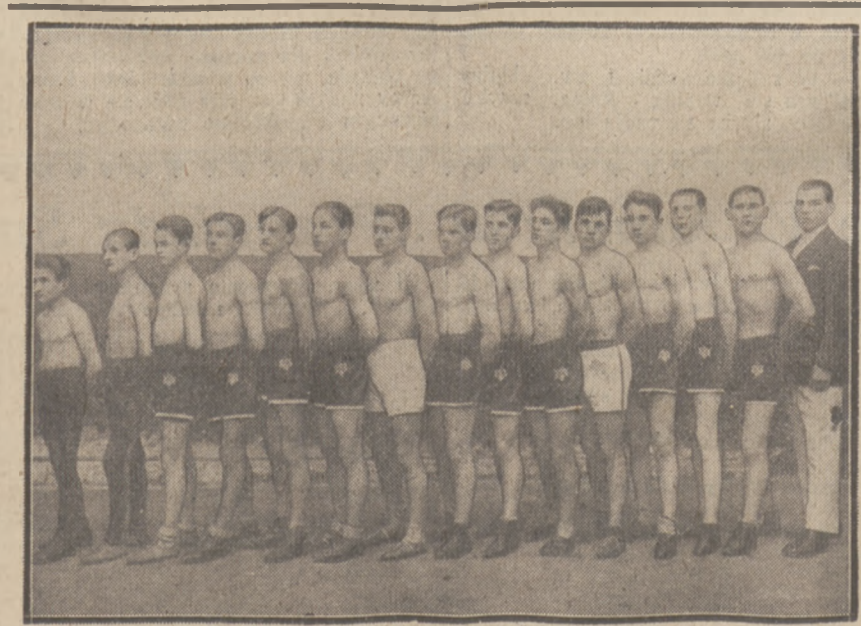
Szanse wszystkich wzmiankowanych drużyn za wyjątkiem Ogniska są mniej więcej równe, niebezpieczną jednak może się okazać Cresovia, która podobno wzmocniła się nowymi graczami.

Ze sportów wiosennych najwęższej przyjdzie do głosu w tym roku lekkoatletyka. Oto już w dniu 13 marca od-

bedzie się pierwszy wiosenny bieg na przełaj, którego organizacji podjął się ośrodek wychowania fizycznego — Wilno. Poza tem w programie Wil. O. Z. I. A. mamy cały szereg ciekawych imprez lekkoatletycznych.

Oprócz zawodów o odznakę sporto-

wą (24.4) i tradycyjnego biegu sztafetowego Wilno — Nowo Wilejka — Wilno (3.5) zapowiada O. Z. L. A. na połowę maja (po raz pierwszy) bieg sztafetowy pań, oraz na 3 V. dzień płotków pań i panów, inowacją również jest wprowadzenie (po raz pierwszy) do

BOXERZY KLUBU „KRUSCHENDER”

Stoją od lewej: Walter II, Walter I, Łyszkowski, Marczak, Wajerowicz, Pietraszek, Plewiński, Szymański, Przybylski, Vogt, Lewandowski, Kołacki, Kłodas, Bloch, J. Gerbich

WALNE ZEBRANIE „POGONI” STRYSKIEJ

Doroczne walne zgromadzenie Pogoni odbyło się dn. 6 b. m. w sali Sokola przy nader liczny udział członków oraz przedstawicieli innych miejscowych klubów.

Ze sprawozdań, złożonych przez poszczególnych członków zarządu zastąpił w pierwszym rzędzie na wyróżnienie sprawozdanie sekcji piłkarskiej, która pozostając pod kierownictwem niestrudzonego p. Lachowicza wykazała w ubiegłym sezonie najwybitniejszą działalność.

Po zatwierdzeniu sprawozdania kasowego, złożonego przez skarbnika p. Grabowskiego, wyrażeniu podziękowania najbardziej zasłużonemu w ostatnim okresie prezesowi ppłk. Chelmickiemu, przeniesionemu obecnie do Warszawy, przystąpiono do wyboru nowego zarządu, który przedstawia się następująco: prezes kom. p. Ratajski, wiceprezisi: kpt. Grzybek i sędzia Wehowski, członkowie: mjr. Wilczyński, por. Kuziela, Lemkisch, por. Siedziona, nacz. Spiczynski, Waldman, prof. Szedłowski, prof. Kaim, Lachowolski, Grabowski.

SEZON SAMOCHODOWY W MAŁOPOLSCIE

Małopolski klub automobilowy w porozumieniu z automobilklubem Polski ustalił ostatecznie program wyścigów samochodowych w czasie Wystawy Sportowej we Lwowie.

Międzynarodowy raid automobilklubu zostaje zakończony we Lwowie dn. 10 czerwca r. b. Próby szybkości płaskiej i górskiej odbędą się już przedtem i w ten sposób kierowcy wozów, biorących udział w raidzie znajdą czas do przygotowania maszyn na wyścigi Małopolskiego klubu automobilowego, które rozpoczyna się w dniu 12 czerwca r. b.

Trasa wyścigu długości 20 km. została wyznaczona na drodze stryjskiej, od rogatki stryjskiej począwszy. Uprzążony odcinek drogi zostanie przed wyścigami poprawiony i uporządkowany, tak, że organizatorowie liczą się z pobiciem zeszłorocznego rekordu 152 km/godz.

Wyścigi będą otwarte dla: a) wozów turystycznych, b) sportowych, c) wyścigowych, podzielonych na kategorie wedle pojemności cylindrów do 1100, 1500, 2000, 3000, 5000 i ponad 5000 cm³.

programu mistrzostw okręgowych (młodzików w dn. 28 V. i głównych w dn. 11.6) konkurencji pań.

Clou sezonu będziemy mieli w dniu 11. IX. Wilno organizuje w tym roku po raz pierwszy mistrzostwa Polski w pięcioboju lekkoatletycznym (męskim) i podobno ma dla celów propagandowych wystąpić z projektem dopuszczenia do tych zawodów Łotyszów i Estończyków.

Generalna próba przed temi zawodami będzie mistrzostwa okręgowe w pięcioboju lekkoatletycznym (4. IX.).

Jesienny bieg na przełaj (26. X.) zakończy obfity program zawodów lekkoatletów.

Podczas gdy piłkarze i lekkoatletcy czynią gorączkowe przygotowania przed zbliżającym się sezonem i obliczają swoje szanse, czynnik oficjalne zajęły się akcją budowy boisk i placów sportowych.

LIDA

Ruch sportowy skupia się w Lidzie w „Studenckim Klubie Sport.” (S. K. S.), który rozwijał się b. dobrze do czasu zwinięcia przez dyrekcję gimnazjum sekcji piłkarskiej, co pozbawiło klub głównego źródła dochodu.

Obecnie na miejscu sekcji piłkarskiej, którą zwinięto wskutek złamania nogi przez gracza, mamy sekcję szczyptorniaka. Gra ta liczy wśród uczniów szereg zwolenników, a nadewszystko jest popierana przez władze szkolne.

Prócz tego istnieją jeszcze 3 sekcje: kolarska, lekkoatletyczna i żeńska — koszykówki. Sekcja kolarska liczy kilkunastu członków i posiada w swym gronie paru wybitnych kolarzy.

W gronie sekundantów przed spotkaniem w Berlinie, które zakończyło się porażką Niemca

SCOTT I DIENER

w gronie sekundantów przed spotkaniem w Berlinie, które zakończyło się porażką Niemca

Prenumerata kwartalna zł. 3.50. Cena ogłoszeń: za wiersz wysokości 1 m/m, szerokości szpalaty red., w tekście zł. 0.80, poza tekstem zł. 0.40.

Adres: Warszawa, Nowy-Swiat 39, telef. 93-24 — Konto w P. K. O. Nr. 13120.

Redaktor: Kazimierz Wierzyński. Zastępca: Marian Strzelecki.

Polska Drukarnia Narodowa, Warszawa N.-Świat 39, tel. 93-10.

Redaktor przyjmuje codz. (prócz sobót i świąt) między g. 4—6.

Wydawca: Prasa Polska, Sp. z o. o.